

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. อินเทอร์เน็ต
2. ประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช 2499
3. ทฤษฎีความต้องการ
4. พัฒนาการของวัยรุ่น
5. พฤติกรรมวัยรุ่น
6. สถิติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต (Internet) มาจากคำว่า Inter Connection Network หมายถึงเครือข่ายของเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นระบบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกัน ลักษณะของระบบอินเทอร์เน็ตเป็นเสมือนใยแมงมุมที่ครอบคลุมทั่วโลก ในแต่ละจุดที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตนั้นสามารถสื่อสารกันได้หลายเส้นทาง โดยไม่กำหนดตายตัวและไม่จำเป็นต้องไปตามเส้นทางโดยตรง อาจจะผ่านจุดอื่น ๆ หรือเลือกไปเส้นทางอื่นได้หลาย ๆ เส้นทาง (ตัน ดัณฑ์สุทธิวงศ์ และคณะ, 2539)

สำหรับในประเทศไทยอินเทอร์เน็ตเริ่มมีการใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ.2530 ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยได้รับความช่วยเหลือจากโครงการ IDP (The International Development Plan) เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถติดต่อสื่อสารทาง e-Mail กับมหาวิทยาลัยเมลเบิร์นในออสเตรเลียได้ และมีการติดตั้งระบบ e-Mail ขึ้นครั้งแรกโดยผ่านระบบโทรศัพท์ ซึ่งความเร็วของโมเด็มที่ใช้ในขณะนั้นมีความเร็ว 2,400 บิต/วินาที

จนกระทั่งวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ.2531 ได้มีการส่ง e-Mail ฉบับแรกที่ติดต่อระหว่างประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงเปรียบเสมือนประตูทางผ่าน (Gateway) ของไทยที่เชื่อมต่อไปยังออสเตรเลียในขณะนั้น

ในปี พ.ศ.2533 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ได้เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ของสถาบันการศึกษาของรัฐ โดยมีชื่อว่าเครือข่ายไทยสาร (Thai Social/Scientific Academic and Research Network: Thai SARN) ประกอบด้วยมหาวิทยาลัย สงขลา

นครินทร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตภายในประเทศเพื่อการศึกษาและวิจัย

ในปี พ.ศ.2538 ได้มีการบริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ขึ้น เพื่อให้บริการแก่ประชาชน และภาคเอกชนต่าง ๆ ที่ต้องการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต โดยมีบริษัทอินเทอร์เน็ตไทยแลนด์ (Internet Thailand) เป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider: ISP) เป็นบริษัทแรก (ต้น ต้นตอสุทธิวงศ์, และคณะ, 2539)

ระบบอินเทอร์เน็ตของประเทศไทย (ต้น ต้นตอสุทธิวงศ์ และคณะ, 2539)

ข้อสังเกตของการเชื่อมต่อภายในประเทศ

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตสามารถเลือกเช่าช่องสัญญาณได้โดยเสรี ทั้งจากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.), การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) (Communication Authority of Thailand: CAT), เทเลคอมเอเชีย (Telecom Asia) และดาต้าเน็ต (Data Net) โดยวงจรของทุกรายจะเชื่อมต่อกับจุดแลกเปลี่ยนสัญญาณภายในประเทศเพื่อความเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล สามารถทำได้สะดวกไม่ว่าคู่สื่อสารนั้นจะใช้บริการของ ISP รายใดก็ตาม ทั้งนี้จุดแลกเปลี่ยนในปัจจุบันได้แก่ IIR (Internet Information Research) ของ NECTEC และ NIX (National Internet Exchange) ของการสื่อสารแห่งประเทศไทย

ข้อสังเกตของการเชื่อมต่อระหว่างประเทศ

การให้บริการอินเทอร์เน็ตจะต้องผ่านการสื่อสารแห่งประเทศไทยเท่านั้น เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันยังไม่อนุญาตให้ทำการส่งข้อมูลเข้าออกของประเทศไทยโดยปราศจากการควบคุมของ กสท. โดย ISP จะเชื่อมสัญญาณเข้ากับ IIG (International Internet Gateway)

การทำงานของอินเทอร์เน็ต (เจริญศรี ศรีสุรภานนท์, 2538)

การสื่อสารข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์จะมีโปรโตคอล (Protocol) ซึ่งเป็นระเบียบวิธีการสื่อสารที่เป็นมาตรฐานของการเชื่อมต่อกำหนดไว้ โปรโตคอลที่เป็นมาตรฐานสำหรับการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต คือ TCP/ IP (Transmission Control Protocol/ Internet Protocol)

เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องที่เชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะต้องมีหมายเลขประจำเครื่องที่เรียกว่า IP Address เพื่อเอาไว้อ้างอิงหรือติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์อื่น ๆ ในเครือข่าย

IP address ถูกจัดเป็นตัวเลขชุดหนึ่งขนาด 32 บิต ใน 1 ชุดนี้ตัวเลขจะถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ส่วนละ 8 บิตเท่า ๆ กัน เวลาเขียนให้แปลงเป็นเลขฐานสิบก่อนแล้วเขียนโดยคั่นแต่ละส่วนด้วยจุด (.) ดังนั้นในตัวเลขแต่ละส่วนนี้จึงมีค่าได้ไม่เกิน 255 คือ ตั้งแต่ 0 จนถึง 255 เช่น IP address

ของเครื่องคอมพิวเตอร์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา คือ 10.24.1.13 ซึ่ง IP Address ชุดนี้จะใช้เป็นที่อยู่เพื่อติดต่อกับเครื่องฟิวเตอร์อื่น ๆ ในเครือข่าย

บริการต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต (เจริญศรี ศรีสุรภานนท์, 2538)

1. **เวิลด์ไวด์เว็บ (www.)** หรือเครือข่ายใยแมงมุม เหตุที่เรียกชื่อนี้เพราะว่าเป็นลักษณะของการเชื่อมโยงข้อมูลจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเรื่อย ๆ www. เป็นบริการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ซึ่งในการเรียกดูเว็บไซต์ต้องอาศัยโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) ในการดูข้อมูล เว็บเบราว์เซอร์ที่ได้รับความนิยมใช้ในปัจจุบัน เช่น Internet Explorer (IE), Netscape Navigator

2. **จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail)** การติดต่อสื่อสาร โดยใช้ e-Mail สามารถทำได้โดยสะดวกและประหยัดเวลา หลักการทำงานของ e-Mail คล้ายกับการส่งจดหมายคือจะต้องมีที่อยู่ที่จะระบุชัดเจนซึ่งก็คือ e-Mail Address

องค์ประกอบของ e-Mail Address ประกอบด้วย

2.1 ชื่อผู้ใช้ (User name) เช่น Athiweess

2.2 ชื่อโดเมน (Username@domain_name) เช่น Athiweess@hotmail.com

การใช้งานอีเมล สามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ

2.2.1 Corporate e-Mail คือ e-Mail ที่องค์กรต่าง ๆ สร้างขึ้นให้กับพนักงานหรือบุคลากรในองค์กรนั้น เช่น 47911538@bucc3.ac.th คือ e-Mail ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นต้น

2.2.2 Free e-Mail คือ e-Mail ที่สมัครได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตาม web mail ต่าง ๆ เช่น Hotmail, Yahoo Mail, Thai Mail และ Chaiyo Mail เช่น Athiweess@hotmail.com

3. **บริการโอนย้ายไฟล์ (File Transfer Protocol)** เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายไฟล์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต การโอนย้ายไฟล์สามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ

3.1 การดาวน์โหลดไฟล์ (Download File) คือการรับข้อมูลเข้ามายังเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้

3.2 การอัปโหลดไฟล์ (Upload File) คือการนำไฟล์ข้อมูลจากเครื่องของผู้ใช้ไปเก็บไว้ในเครื่องที่ให้บริการ (Server) ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

4. บริการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (Instant Message)

การสนทนาบนอินเทอร์เน็ตคือการส่งข้อความถึงกัน โดยทันทีทันใด นอกจากนี้ยังสามารถส่งสัญลักษณ์ต่าง ๆ อาทิ รูปภาพหรือไฟล์ข้อมูลได้ด้วย

โดยปกติจะสามารถสนทนากันผ่านโปรแกรม Instant Messenger (IM) ได้ จะต้องใช้งานผ่านองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ อันดับแรกต้องเลือกจะใช้บริการนี้จากผู้ให้บริการรายใด (Service

Providers) องค์ประกอบที่สอง คือ ต้องสามารถเข้าถึงผู้ให้บริการได้โดยผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต และองค์ประกอบสุดท้าย คือ ต้องมีโปรแกรมสำหรับสนทนาติดตั้งไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์

5. บริการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต

5.1 Web Directory คือ การค้นหาโดยการเลือก Directory ที่จัดเตรียมและแยกหมวดหมู่ไว้ให้เรียบร้อยแล้ว

5.2 Search Engine คือ การค้นหาข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Search โดยการเอาคำที่ต้องการค้นหาไปเทียบกับเว็บไซต์ต่าง ๆ ว่ามีเว็บไซต์ใดบ้างที่มีคำที่ต้องการค้นหา

5.3 Meta Search คือการค้นหาข้อมูลแบบ Search Engine แต่จะทำการส่งคำที่ต้องการไปค้นหาในเว็บไซต์ที่ให้บริการสืบค้นข้อมูลอื่น ๆ อีก ถ้าข้อมูลที่ได้มีซ้ำกันก็จะแสดงเพียงรายการเดียว

6. บริการกระดานข่าวหรือเว็บบอร์ด (Web board) เป็นศูนย์กลางในการแสดงความคิดเห็น มีการตั้งกระทู้ถามตอบในหัวข้อที่สนใจ

7. ห้องสนทนา (Chat Room) คือการสนทนาออนไลน์อีกประเภทหนึ่งที่มีการส่งข้อความสั้น ๆ ถึงกัน การเข้าไปสนทนาจำเป็นต้องเข้าไปในเว็บไซต์ที่ให้บริการห้องสนทนา

ข้อดี ข้อเสียจากการใช้อินเทอร์เน็ต (มณีวัลย์ เอมะอร, 2541)

ข้อดี

1. ค้นคว้าข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ เช่น งานวิจัย บทความในหนังสือพิมพ์ ความก้าวหน้าทางการแพทย์ ฯลฯ ได้จากแหล่งข้อมูลทั่วโลก เช่น ห้องสมุด สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการเดินทาง และสามารถสืบค้นได้ตลอดเวลา

2. ติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วจากการรายงานข่าวของสำนักข่าวต่าง ๆ รวมทั้งอ่านบทความเรื่องราวที่ลงในนิตยสารหรือวารสารต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยมีทั้งข้อความและภาพประกอบ

3. รับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้รวดเร็วโดยไม่ต้องเสียค่าตราไปรษณียากร ถึงแม้จะเป็นการส่งข้อความไปต่างประเทศ การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์นั้นนอกจากจะส่งข้อความตัวอักษรแบบจดหมายธรรมดาแล้ว ยังสามารถส่งเพิ่มภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงพร้อมกันไปได้ด้วย

4. สนทนากับผู้อื่นที่อยู่ห่างไกลได้ทั้งในลักษณะการพิมพ์ข้อความและเสียง

5. ร่วมกลุ่มอภิปรายหรือกลุ่มข่าวเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือพูดคุยอภิปรายปัญหากับผู้ที่มีสนใจในเรื่องเดียวกัน เป็นการขยายวิสัยทัศน์ในเรื่องที่สนใจนั้น ๆ

6. ถ่ายโอนเพิ่มข้อความ ภาพ และเสียงจากที่อื่น ๆ รวมทั้งโปรแกรมต่าง ๆ ได้จากแหล่งที่มีผู้ให้บริการ

7. ตรวจสอบราคาสินค้าและสั่งซื้อสินค้ารวมทั้งบริการต่าง ๆ
8. ให้ความบันเทิงหลายรูปแบบ เช่น การฟังเพลง รายการวิทยุ การชมรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ รวมไปถึงการแข่งขันเกมกับผู้อื่นได้ทั่วโลก
9. คิดประกาศข้อความที่ต้องการให้ผู้อื่นทราบได้อย่างทั่วถึง
10. ให้เสรีภาพในการสื่อสารทุกรูปแบบแก่บุคคลทุกคน
11. ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

ข้อเสีย

1. ทำให้เยาวชนได้รับข้อมูลหรือภาพในทางที่ไม่ดีได้
2. ทำให้เยาวชนส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือสนทนาบนเครือข่ายที่ล่อแหลมต่อภัยสังคมได้
3. ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกันในเรื่องของการรับส่งข้อมูลข่าวสารระหว่างในพื้นที่ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตกับพื้นที่ที่ไม่มีใช้อินเทอร์เน็ต
4. อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางขนาดใหญ่ที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ ทุกคนจึงสามารถสร้างเว็บไซต์หรือคิดประกาศข้อความได้ทุกเรื่อง บางครั้งข้อความนั้นอาจจะเป็นข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือหรือไม่ได้รับการรับรอง เช่น ข้อมูลด้านการแพทย์หรือผลการทดลองต่าง ๆ จึงเป็นวิจรณ์ญาณของผู้อ่านที่จะต้องไตร่ตรองข้อความที่อ่านนั้นด้วยว่าควรจะเชื่อถือได้หรือไม่
5. นักเรียนและเยาวชนอาจติดเข้าไปในเว็บไซต์ที่ไม่เป็นประโยชน์หรืออาจชั่วร้าย อารมณ์ ทำให้เป็นอันตรายตัวตัวเองและสังคม
6. อินเทอร์เน็ตเป็นระบบอิสระ ไม่มีเจ้าของ ทำให้การควบคุมกระทำได้ยาก
7. มีข้อมูลที่มีผลเสียเผยแพร่อยู่ปริมาณมาก
8. ไม่มีระบบจัดการข้อมูลที่ดี ทำให้การค้นหาคำทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ภัยจากอินเทอร์เน็ต (สุศักดิ์ พรพันธ์, 2541)

ภัยจากอินเทอร์เน็ตที่เกิดขึ้นกับเด็กนั้น มักเกิดจากการขาดการควบคุมเด็กไม่ให้เข้าไปในเว็บไซต์ที่ไม่สมควร ซึ่งบ่อยครั้งที่อาจเกิดขึ้นจากความเผลอเรอของผู้ปกครองที่ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ และมีบุตรต้องถูกไปที่อื่นชั่วคราว เด็กอาจเข้าไปเล่นและบังเอิญเข้าไปในเครือข่ายได้ ดังนั้นความระมัดระวังในการป้องกันไม่ให้เด็กเข้าไปเล่นได้จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ซึ่งภัยจากอินเทอร์เน็ตจะมาจาก 2 ทาง ดังนี้

1. World Wide Web (www.) หรือ เว็บ (web)
2. Newsgroup หรือ Webboard และ Chat Room หรือห้องสนทนา

โดยทั้ง 2 ทางจะมีความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับวัยรุ่นทั้งหญิงและชายเพราะวัยรุ่นสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องขอความช่วยเหลือหรือได้รับความเอาใจใส่จากผู้ปกครองและวัยรุ่นยังอาจเข้าร่วมในการติดต่อกันเรื่องเพื่อน, ความสัมพันธ์หรือกิจกรรมทางเพศ, แหล่งท่องเที่ยว การนัดและการมั่วสุม และอบายมุขต่าง ๆ

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ที่ผิดปกติของวัยรุ่น (สุศักดิ์ พรพันธ์, 2541)

บางครั้งวัยรุ่นอาจมีพฤติกรรมแปลก ๆ เป็นต้นว่ามีการใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าที่ควรจะเป็นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้แสดงว่าวัยรุ่นกำลังเริ่มมีการใช้คอมพิวเตอร์ที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งสัญญาณเตือนสำหรับผู้ปกครองที่ควรพิจารณา คือ

1. เป็นคนที่มีลักษณะติดคอมพิวเตอร์ ไม่ค่อยสนใจสังคมภายนอก
2. ใช้ศัพท์แปลก ๆ หรือไม่ค่อยพบปะบ่อย ๆ อาจเป็นศัพท์ทางคอมพิวเตอร์แปลก ๆ วลีหรือคำที่เกี่ยวกับสิ่งไม่ดีหรือเซ็กส์ ผู้ปกครองควรเตือนตัว ให้ความสนใจกับโปสเตอร์ เพลง หรือแผ่นป้ายบนแผ่นดิสก์ ซึ่งอาจมีภาพที่ไม่ดีหรือภาพลามก
3. ใช้คำแปลก ๆ เฉพาะกลุ่ม เช่น Hacking, Phreaking
4. ไม่ค่อยสนใจตัวเองและมักแสดงอาการง่วงนอนให้เห็นบ่อย ๆ อาจเป็นไปได้ที่ใช้ออนไลน์จนดึก
5. ใช้คอมพิวเตอร์และโมเด็มจนดึกดื่น เมื่อผู้ปกครองไม่สนใจ
6. เก็บแฟ้มข้อมูลนามสกุล GIF, JPG, TIF, AVI, Mpeg4 ไว้ (แฟ้มข้อมูลนามสกุลเหล่านี้ อาจเป็นพวกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองควรตรวจสอบดูว่าเป็นภาพอะไร)
7. หลงใหลใฝ่ฝัน ไปกับเกมส์ผจญภัยหรือความเพ้อฝันในคอมพิวเตอร์
8. มักซื้อของบางอย่างที่ร้านขายของอิเล็กทรอนิกส์ประเภท DIY (Do-it-Tuorself) คนเดียวบ่อย ๆ และค่อนข้างมีพรุข หลบ ๆ ซ่อน ๆ

ตัวอย่างเหตุการณ์การกระทำผิดทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต

1. หนังสือพิมพ์คมชัดลึก เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2545 “นางสาวเน็ตข่มขืนแถมรูดทรัพย์”

นายอนันตพล ทองวิเชียร ถูกตำรวจบุกเข้าจับกุมขณะหลอกหญิงสาวเพื่อพาเข้าโรงแรมม่านรูด หลังจากล่อลวงหญิงสาวทางโปรแกรม Pirch เพื่อไปร่วมหลับนอนและยังขโมยทรัพย์สินของเหยื่อ เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2545

เมื่อเวลา 21.00 น. วันที่ 15 กรกฎาคม ตำรวจกองกำกับการสืบสวนสอบสวนสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (กก.สค.) นำโดย พ.ต.ต.ธนา โฉมิตวานิชพงศ์ สารวัตรแผนกสืบสวนตรวจตรา นำ

กำลังเข้าจับกุมนายอนันตพล ทองวิเชียร อายุ 29 ปี โดยจับกุมได้ที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ขณะจับกุมนายอนันตพลกำลังหลอกหญิงสาวเพื่อพาเข้าโรงแรม

สืบเนื่องจากตำรวจ กก.สค.ได้รับการร้องทุกข์จาก น.ส.เก๋ (นามสมมติ) อายุ 26 ปี ว่าเมื่อวันที่ 30 มิ.ย.2545 ที่ผ่านมาได้ถูกชายอายุราว 28-29 ปี โดยรู้จักทางอินเทอร์เน็ต ผ่านโปรแกรม Pirch ช่วงที่พูดคุยกันนั้นชายดังกล่าวใช้ชื่อว่าตั้มหรือแมน จากนั้นไม่นานได้นัดพบกันที่ร้านหนังสือดอกหญ้า สาขาอนุสาวรีย์ชัย ฯ ซึ่งนายตั้มได้ชักชวนไปร่วมหลับนอนด้วยที่โรงแรมเจริญผล เมื่อตื่นขึ้นปรากฏว่าชายคนดังกล่าวได้หลบหนีไปพร้อมทรัพย์สินเป็นเงินจำนวน 4,500 บาท และโทรศัพท์มือถืออีก 2 เครื่อง จึงได้เข้าแจ้งความกับพนักงานสอบสวนไว้ที่ สน.พญาไท

ผู้ต้องหารายนี้บอกว่าการพูดคุยกันแต่ละครั้งจะใช้เวลาพูดคุยแตกต่างกัน บางคนคุยกัน 2-3 วัน นัดพบกันแล้วจึงพาไปหลับนอน บางคนคุยกัน 2 อาทิตย์ จึงส่งรูปไปให้ดู ซึ่งรูปที่ส่งไปให้ดูจะต้องได้รับการตกแต่งอย่างดีจึงจะนัดพบกัน ทั้งนี้อายุของหญิงที่จะไปหลับนอนด้วยจะอยู่ระหว่าง 18-39 ปี และหลังจากร่วมหลับนอนกันแล้วบางคนก็นัดพบกันอีกซึ่งบางครั้งยังได้ขอเงินจากผู้หญิงเหล่านี้ด้วย

ด้าน พ.ต.ต.ธนา กล่าวว่า การกระทำการดังกล่าวถือเป็นภัยทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นอันตรายต่อสังคมและเยาวชน แต่ตำรวจยังไม่ได้ปักใจเชื่อว่าทุกรายจะสมยอมอย่างที่กำลังอ้าง เพราะผู้เสียหายบางรายอาจยังไม่กล้าเข้าแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าโดนหลอกทางอินเทอร์เน็ตแล้วถูกพาไปข่มขืน

2. หนังสือพิมพ์ข่าวสด เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2549 “แซทกามโผล่อีกลงขี้ คณ.12”

เมื่อเวลา 10.00 น. วันที่ 18 พ.ค.2549 พล.ต.ท.จงรัก จุฑานนท์ ผบช.ภาค 2 แถลงข่าวจับกุมนายอภิวุฒิ ประเสริฐพันธ์ อายุ 21 ปี ผู้ต้องหาคดีข่มขืน ค.ณ.จอย (นามสมมติ) อายุ 12 ปี เหตุเกิดเมื่อวันที่ 15 พ.ค.2549 ผู้ต้องหาให้การสารภาพเบื้องต้นแจ้งข้อหากระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ซึ่งมีใช้ภรรยาของตนโดยหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม พาเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ไปเพื่ออนาจารโดยปราศจากเหตุอันสมควรและพรากรเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ไปเสียจากบิดามารดาผู้ปกครองหรือผู้ดูแล

สอบสวนทราบว่า เมื่อวันที่ 11 พ.ค.2549 ค.ณ.จอยเล่นอินเทอร์เน็ตและเข้าไปในห้อง msn เพื่อพูดคุยกับเพื่อนและได้พบกับนายอภิวุฒิ กระทั่งวันที่ 15 พ.ค.2549 ทั้งสองฝ่ายแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์กัน ก่อนนัดพบกันที่ห้างเฉลิมไทย อ.เมืองชลบุรี นายอภิวุฒิชักชวน ค.ณ.จอยไปพูดคุยที่ห้องพัก หลังจากนั้นก็ให้ ค.ณ.จอยรออยู่ในห้องพัก ส่วนนายอภิวุฒิกลับไปทำงานจนถึงเวลา 16.30 น. ของวันเดียวกันจึงกลับมาและลงมือข่มขืนกระทำชำเรา ค.ณ.จอยแต่ยังไม่สำเร็จความใคร่เพราะค.ณ.จอย คั้นนมต่อสู้ นายอภิวุฒิจึงล้มตัวนอนลงข้าง ๆ แล้วสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง

ก่อนที่จะพา ค.ญ.จอยขึ้นรถจักรยานยนต์พามาส่งบ้าน ค.ญ.จอยตัดสินใจเล่าให้มารดาฟังก่อนพากันเข้าแจ้งความกับตำรวจ

พล.ต.ท.จงรัก จุฑานนท์ สั่งการให้ พ.ต.อ.ฐณพล มณีภาค รอง ผบก.หน.สสส.ภาค 2, พ.ต.ท.วรกร วีระพันธ์ รอง ผกก.สส.สสส.ภาค 2, พ.ต.ท.ภูมิสิน ภูสุวรรณ รอง ผกก.หน.สส.สสส.ภาค 2 และ พ.ต.ท.กิตติพัฒน์ พงษ์พนัส สว.สส.สสส.ภ.2 เข้าสืบสวนและติดตามจับกุมผู้ต้องหาได้ที่หน้าบริษัทแคนเทิร์มฟิลเทรชั่น คุมตัวมาให้ พล.ต.ท.จงรัก จุฑานนท์ สอบปากคำ ซึ่งผู้ต้องหาให้การสารภาพ

ผบช.ภาค 2 กล่าวว่าต้องการให้สังคมรับรู้โดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองเด็ก เพื่อหาทางป้องกันแก้ไขหากมีเรื่องทำนองนี้เกิดขึ้น ที่ผ่านมากำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เร่งรัดติดตามจับกุมผู้ต้องหามาดำเนินคดีโดยเร็ว สำหรับคดีนี้ผู้ต้องหากระทำความผิดจริง จึงขอเตือนผู้ปกครองให้หมั่นดูแลบุตรหลานเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อผู้ขายหีนกามทั้งหลาย โดยเฉพาะการติดต่อทางอินเทอร์เน็ตเพราะเรื่องในลักษณะนี้นับว่าเป็นอันตรายต่อเด็กหญิงที่ยังขาดวุฒิภาวะอาจถูกล่อลวงไปในทางเสียหายได้โดยง่าย

3. ศูนย์ข้อมูลคนหายเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ “แซทไลน์สายมรณะ”

“แม่ไม่คิดว่าลูกสาวจะเล่นอินเทอร์เน็ตแบบนี้ แม่คิดว่าน้องเค้าไปเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้เรื่องเรียน แม่ก็เลยสบายใจไม่คิดว่าจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้กับครอบครัวของเรา” จากคำกล่าวของแม่ ครั้งหนึ่งได้สูญเสียลูกสาวจากแซทไลน์ไปกับผู้ชายที่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

น้องเอ (นามสมมติ) เด็กสาววัย 14 ปี ตัดสินใจออกจากบ้านไปพักอยู่กับเพื่อนชายวัย 26 ปี ซึ่งรู้จักกันผ่านทางแซทไลน์ในอินเทอร์เน็ต แม่ของน้องเอทราบดีว่าลูกสาวใช้คอมพิวเตอร์แต่คาดไม่ถึงว่าลูกจะรู้จักกับเพื่อนชายโดยผ่านช่องทางนี้

จากการเก็บข้อมูลของศูนย์ข้อมูลคนหายเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์มูลนิธิกระจกเงา ได้ผลสรุปออกมาว่าส่วนใหญ่การหายตัวจากการติดแซทไลน์ของเด็ก พ่อแม่มักไม่รู้ว่าลูกมีพฤติกรรมติดแซทและได้มีการติดต่อกับใครบ้างกว่าจะรู้ก็วันที่ลูกได้หายออกจากบ้านไปแล้ว

แซทไลน์คือรูปแบบในการติดต่อสื่อสารกันผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์ ทำให้ได้พูดคุยกับอีกฝ่ายโดยที่ไม่เคยเห็นหน้ากัน เมื่อใครอยากจะเป็นอย่างไรก็สามารถสร้างจินตนาการได้ตามชอบ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาสวยงามหรือคำพูดอ่อนหวาน จึงทำให้หญิงสาวหลายคนรู้สึกอบอุ่นและตกหลุมรักอย่างง่ายดาย ดังนั้น ไม่แปลกที่หญิงสาวหลาย ๆ คนจะถูกคุกคามทางเพศเพราะหลงคารมหนุ่มในแซทไลน์และบางคนให้ความไว้วางใจไปแล้วโดยที่ยังไม่เคยเห็นหน้ากัน

นพ.ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน โฆษกกรมสุขภาพจิตได้ให้สัมภาษณ์กับสำนักข่าวไทยว่า “การคุยกันทางอินเทอร์เน็ตเปรียบเหมือนการจีบสาว หนุ่ม ๆ ต้องสร้างภาพว่าตนเองดีแบบนั้นแบบนี้

แต่เวลาเท่านั้นที่จะพิสูจน์ว่าสิ่งที่แสดงออกเป็นนิสัยจริงหรือแค่สร้างภาพเพื่อจับผู้หญิงให้ได้ ส่วนการนัดพบกันควรกระทำในสถานที่สาธารณะ อย่างนัดพบกันที่โรงแรมหรือโรงภาพยนตร์เพราะเป็นที่เสี่ยงต่อการได้รับอันตรายไม่ควรไปคนเดียว สิ่งที่ต้องย้ำคือธรรมชาติของเพศชายจะมีแรงผลักดันทางเพศมาเป็นอันดับ 1 คือ ต้องการมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวจึงมักสร้างภาพลวงให้หลงเชื่อแล้ววางใจจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แต่เพศหญิงต้องการความรักการทะนุถนอม”

ดังนั้นแล้วกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีไม่ใช่สิ่งอันตรายหากเพียงใช้เพื่อเป็นการสร้างความสนุกสนาน อันตรายอยู่ที่การนับถอยหลังเป็นผลพวงจากการให้ความไว้วางใจต่อคู่สนทนา

บทบาทของผู้ปกครองและครูกับการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น (สุศักดิ์ พรพันธ์, 2541)

ผู้ปกครองอาจรู้สึกวิตกกังวลหรือกลัวภัยที่อาจเกิดขึ้นได้กับบุตรหลาน จากอินเทอร์เน็ตจนไม่อยากให้บุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งการที่จะห้ามใช้อินเทอร์เน็ตเช่นนั้นดูเหมือนจะเป็นการแก้ปัญหาที่ได้ผลทางหนึ่ง แต่เป็นการกระทำที่เหมือนกับเรากลัดมือทิ้งไปทั้งมือ ทั้ง ๆ ที่มีนิ้วมือเป็นแผลที่รักษาไม่หายเพียงนิ้วเดียวเท่านั้น ซึ่งอาจจะใช้วิธีการดังนี้

1. พูดคุยกับบุตรหลานถึงวิธีการใช้คอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมและสังเกตซอฟต์แวร์ที่บุตรหลานใช้เป็นประจำ
2. ถ้าไม่สามารถทำได้ ควรตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในที่ที่มีผู้คนในครอบครัวเดินผ่านบ่อย ๆ หรือใช้งานร่วมกัน
3. ในกรณีที่บุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ต ควรตรวจสอบกิจกรรม เวลาและเลขหมายที่ใช้ รวมทั้งตรวจสอบคู่มือค่าโทรศัพท์เสมอ
4. ถ้าคอมพิวเตอร์ถูกปล่อยทิ้งให้ทำงานโดยไม่ได้ตั้งใจให้ตรวจสอบหน้าจอและดูว่ากำลังแสดงภาพและเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งใด
5. ถ้าผู้ปกครองไม่มีความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ควรที่จะศึกษาเพิ่มเติม เพื่อที่จะสามารถดูแลบุตรหลานในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้

การที่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม จะช่วยลดความเสี่ยงต่อภัยจากอินเทอร์เน็ตได้ เช่น การตั้งกติกาในครอบครัวว่าห้ามให้ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับที่อยู่ ชื่อ โรงเรียน หมายเลขโทรศัพท์ฯ ติดต่อกันบนอินเทอร์เน็ตและก่อนที่จะให้ข้อมูลเหล่านั้นแก่ใคร ควรแน่ใจว่าเป็นคนที่ครอบครัวรู้จักและไว้วางใจได้ ควรพิจารณาตรวจสอบให้รอบคอบก่อน

การให้เวลาแก่บุตรหลานอย่างเพียงพอ ไม่ปล่อยให้พวกเขานั่งเล่นคอมพิวเตอร์เพียงลำพังอยู่เสมอ ๆ จนคอมพิวเตอร์กลายเป็นอุปกรณ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนมกับเด็ก ๆ มากกว่าพ่อแม่ การปล่อยให้บุตรหลานเล่นกับคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตตามลำพัง นอกจากจะเพิ่มความเสี่ยงในการถูกล่อลวงแล้ว บุตรหลานอาจพลั้งเผลอเข้าไปในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมอีกด้วย

ผู้ปกครองควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ที่บุตรหลานใช้อยู่ ถ้าไม่ทราบวิธีที่จะล็อกอิน (Login) ก็ควรรหาทางหรือวิธีการที่เหมาะสม เพื่อโน้มน้าวให้บุตรหลานแสดงให้ดูว่าทำอย่างไร และเข้าไปดูว่าบริการอินเทอร์เน็ตที่บุตรหลานใช้อยู่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง หรือมีวิธีการที่ผู้ปกครองจะป้องกันสิ่งที่ไม่เหมาะสมได้หรือไม่

บางครั้งอาจจำเป็นต้องทำการตกลง หรือมีการตั้งกฎในการใช้อินเทอร์เน็ตกับบุตรหลานอย่างมีเหตุผลเพียงพอและควรเอาใจใส่กิจกรรมของบุตรหลานว่าเป็นไปตามที่ตกลงกันไว้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเวลาของการใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลาว่างครั้งละหลาย ๆ ชั่วโมง เพราะอาจเป็นการเตือนให้ผู้ปกครองทราบถึงปัญหาหรือความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้

ผู้ปกครองไม่ควรใช้คอมพิวเตอร์หรือบริการบนอินเทอร์เน็ตเป็นของเล่นเพื่อกันไม่ให้บุตรหลานมารบกวนหรือยุ่งเกี่ยวกับงานของคุณพึงระลึกไว้ว่า อินเทอร์เน็ตควรเป็นกิจกรรมของครอบครัวที่ทุกคนควร ได้มีส่วนร่วม ด้วยเหตุนี้การตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถให้บริการอินเทอร์เน็ตได้ ควรตั้งไว้ในห้องนั่งเล่นหรือห้องที่ครอบครัวสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ แทนที่จะเป็นห้องนอนหรือห้องส่วนตัวของบุตรหลาน รวมถึงควรทำความรู้จักกับเพื่อนของบุตรหลานที่ติดต่อกันทางอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกับเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน

การเสริมสร้างความรักความเข้าใจ รวมถึงการ ไม่มีความลับต่อกันในครอบครัว เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญเพราะอาจบุตรหลานบางคนอาจใช้เล่ห์หลอกบุตรหลานมิให้บอกเรื่องที่กำลังติดต่อกับคนให้ผู้ปกครองทราบ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองที่จะทำความเข้าใจและสร้างความไว้วางใจให้แก่บุตรหลาน เพื่อให้พวกเขากล้าที่จะนำความลับมาบอกและเชื่อใจว่าจะไม่บอกใคร ๆ ต่อไป

วิธีป้องกันภัยจากอินเทอร์เน็ต (สุตักดี พรพันธ์, 2541)

1. ให้การศึกษากับตัวผู้ปกครองเอง
2. ควบคุมกสนทำกิจกรรมของบุตรหลาน
3. สอนและพูดคุยกับเด็กในสิ่งที่ดีและไม่ดี
4. สอนให้เด็กรู้จักคิดเกี่ยวกับเว็บไซต์ต่าง ๆ
5. ถ้าหากผู้ปกครองไม่สามารถสังเกตการใช้งานของบุตรหลานได้ตลอดเวลาและยังไม่แน่ใจว่าจะปล่อยให้บุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพังได้ ควรจะจำกัดเวลาในช่วงนั้นก่อนและรอจนผู้ปกครองพร้อม

6. ดาวน์โหลด (Download) ทรัพยากรอินเทอร์เน็ตที่ต้องการลงในฮาร์ดดิสก์เพื่อให้บุตรหลานได้ใช้เมื่อผู้ปกครองไม่สามารถอยู่กับบุตรหลานได้

7. พัฒนา แนะนำเว็บไซต์ที่เหมาะสมแก่บุตรหลาน โดยเชื่อมโยงเข้ากับเว็บไซต์ที่คิดว่าบุตรหลานจะชอบหรือสนุกสนาน
8. เมื่อบุตรหลานเริ่มรู้จักผู้คนบนอินเทอร์เน็ตมากขึ้นผู้ปกครองควรพิจารณาความเหมาะสมถึงความเป็นเพื่อน
9. ควรตั้งกฎหรือกติกาที่จะอนุญาตให้บุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ต ก่อนที่บุตรหลานจะเริ่มสร้างปัญหาในเรื่องค่าโทรศัพท์ที่สูงขึ้น รวมทั้งมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
10. ควรเลือกใช้บริการออนไลน์ที่สนับสนุนให้ผู้ปกครองสามารถควบคุมสิ่งที่ไม่เหมาะสมได้
11. ใช้ซอฟต์แวร์ป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของบุตรหลาน

ประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช 2499

ผู้วิจัยได้นำประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช 2499 บางมาตราที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และกระทำผิดทางเพศต่อเด็กและเยาวชน มารวมไว้ในเอกสารดังนี้

เกี่ยวกับความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนที่กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแล้ว กฎหมายบัญญัติไว้ดังนี้ (ประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช 2499, 2535)

มาตรา 73 เด็กอายุไม่เกินเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 74 เด็กอายุกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาดักเตือนด้วยก็ได้
2. ถ้าศาลเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กนั้นได้ ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไป โดยวางข้อกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามปีและกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควรซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาท ในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

ถ้าเด็กนั้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่าไม่สมควรจะเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น ศาลจะเรียกตัวบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่าจะยอมรับข้อกำหนดที่บัญญัติไว้สำหรับบิดามารดาหรือ

ผู้ปกครองดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่นั้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นนั้น ก็ให้ศาลมีคำสั่งมอบตัวเด็กให้แก่บุคคลนั้นไปโดยวางข้อกำหนดดังกล่าว

3. ในกรณีที่ศาลมอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ตาม (2) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติดังนั้นเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา 56 ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานอื่นใดเพื่อคุ้มครองประพฤติดังนั้น

4. ถ้าเด็กนั้นไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่สามารถดูแลเด็กนั้นได้ หรือถ้าเด็กนั้นอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคคลนั้นไม่ยอมรับข้อกำหนดดังกล่าวใน (2) ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควรเพื่อดูแลอบรมสั่งสอนตามระยะที่ศาลกำหนดก็ได้ ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอม ในกรณีเช่นว่านี้ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจ เช่นผู้ปกครองเฉพาะเพื่อดูแลอบรมและสั่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และการจัดให้เด็กมีงานทำตามสมควรหรือ

5. ส่งตัวเด็กนั้นไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าที่เด็กนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปี

คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (2) (3) (4) และ (5) นั้นถ้าในขณะใดภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความปรากฏแก่ศาลโดยรู้เอง หรือตามคำเสนอของผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการ หรือบุคคล หรือองค์การที่ศาลมอบตัวเด็กเพื่อดูแลอบรมและสั่งสอน หรือเจ้าพนักงานว่าพฤติการณ์เกี่ยวกับคำสั่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งใหม่ตามอำนาจในมาตรานี้

มาตรา 75 ผู้ใดอายุกว่าสิบสี่ปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษก็ให้จัดการตามมาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

มาตรา 76 ผู้ใดอายุกว่าสิบเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

มาตรา 77 ในกรณีที่ศาลวางข้อกำหนดให้บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ระวางเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตามความในมาตรา 74 (2) ถ้าเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้นภายในเวลาในข้อกำหนด ศาลมีอำนาจบังคับบิดามารดาผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ให้ชำระเงินไม่เกินจำนวนในข้อกำหนดนั้น ภายในเวลาที่ศาลเห็นสมควร ถ้าบิดามารดาผู้ปกครอง หรือ

บุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ไม่ชำระเงิน ศาลจะสั่งให้ยึดทรัพย์สินของบิดามารดาผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ เพื่อใช้เงินที่ต้องชำระก็ได้

ในกรณีที่ศาลไปบังคับให้บิดามารดาผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ชำระเงินตามข้อกำหนดแล้วนั้น ถ้าศาลมิได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งที่ได้วางข้อกำหนดนั้นเป็นอย่างอื่นตามความในมาตรา 74 บรรทัดท้าย ก็ให้ข้อกำหนดนั้นคงใช้บังคับต่อไปจนสิ้นเวลาที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนั้น

สำหรับความผิดคดีอุกฉกรรจ์ที่ผู้วิจัศึกษา คือความผิดเกี่ยวกับการข่มขืน ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติไว้ดังนี้ (ประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช 2499, 2535)

มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิได้เป็นภริยาของตน โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีใช่ภริยาของตนโดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้น ไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก ถ้าเป็นการกระทำที่ชายกระทำกับเด็กหญิงอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กหญิงนั้นยินยอมและภายหลังศาลอนุญาตให้ชายและเด็กหญิงนั้นสมรสกัน ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสกันในระหว่างที่ผู้กระทำความผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป

ทฤษฎีความต้องการ

ความต้องการ คือ สภาพที่อินทรีย์ขาดสมดุลซึ่งจะก่อให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อกลับเข้าสู่สมดุลตามเดิม เช่น คนที่ร่างกายขาดอาหารท้องว่างก็จะเกิดความต้องการอาหาร ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้ได้กินอาหารเป็นต้น (จรรยา สุวรรณทัต, 2521)

ความต้องการเป็นต้นเหตุให้เกิดแรงขับ (Drives) และแรงจูงใจ (Motives) ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทาง (จรรยา สุวรรณทัต, 2521)

คำว่า “แรงขับ” (drive) หมายถึง แรงผลักดันที่เกิดจากภายในตัวบุคคล ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

คำว่า “แรงจูงใจ” (Motives) หมายถึง สิ่งทีกระตุ้นให้อินทรีย์กระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีจุดหมายปลายทาง

ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์โดยทั่วไป แบ่งได้ 2 ประเภท คือความต้องการทางชีววิทยา (Biological Needs) และความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological Needs)

ความต้องการของเด็กวัยรุ่น

สมาคมการศึกษาแห่งชาติ (National Education Association) ของสหรัฐอเมริกาได้รวบรวมความต้องการของวัยรุ่นและสรุปว่าวัยรุ่นมีความต้องการ 10 ประการ (Ten Temperative Needs of Youth) (สุโท เจริญสุข, 2507, หน้า 245) ดังนี้

1. ความชำนาญและความเข้าใจเกี่ยวกับการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน
2. ความมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์
3. ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง
4. ความเข้าใจในความสำคัญของชีวิตครอบครัว
5. ความเป็นผู้มีอาชีพหาเลี้ยงตนเองได้อย่างสามารถ
6. ความเข้าใจในระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน
7. การมีโอกาสได้ชื่นชมกับความงามและซาบซึ้งในศิลปะ วรรณคดี คนตรีและ

ธรรมชาติ

8. การมีความสามารถในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และแบ่งเวลาได้เหมาะสมในกิจกรรมต่าง ๆ
9. ต้องการที่จะให้ความเคารพนับถือผู้อื่นและสามารถดำรงชีวิต/ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
10. ต้องการมีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล แสดงความคิดเห็นของตนได้แจ่มแจ้ง สามารถอ่านและฟังได้อย่างเข้าใจ

ความต้องการทั้ง 10 ประการของวัยรุ่นตามที่กล่าวมาเป็นผลจากการศึกษาในวัยรุ่นของสหรัฐอเมริกา ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการอธิบายความต้องการของวัยรุ่นไทยได้ (สุโท เจริญสุข, 2507)

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2539) ได้กล่าวไว้ว่าความต้องการของวัยรุ่นคือต้องการในสิ่งต่อไปนี้

1. ความรักและความห่วงใย
 2. เป็นอิสระอยากจะทำอะไรด้วยตนเอง อยากทำในสิ่งที่ตนคิดแล้วว่าดี อยากมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยากทำตัวห่างจากพ่อแม่ ห่างจากคำสั่ง
 3. ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการเป็นที่ยอมรับ
 4. อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ในสิ่งใหม่ๆ
 5. การคบเพื่อนเป็นเรื่องจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะการมีเพื่อนจะทำให้รู้สึกว่าคุณเองมีพรรคพวกที่จะเข้ากลุ่มด้วย มีความรู้สึกเป็นที่ยอมรับและมีความเป็นส่วนร่วมของกลุ่ม
 6. ความถูกต้อง ความยุติธรรม
 7. ต้องการความมั่นคงทางร่างกาย
 8. ความตื่นเต้นท้าทาย ความต้องการหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ
 9. ต้องการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของบ้าน ของกลุ่มเพื่อน
- วิทยา นาควัชร (2527, หน้า 392-393) ได้แสดงผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. ต้องการความรัก วัยรุ่นต้องการความรักจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น จากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง จากครู จากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ความต้องการความรักนี้อาจเป็นเพราะตัวเองคิดว่ามีคนสนใจและรักตัวเองน้อยลง ซึ่งเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจที่ไม่ค่อยมั่นคง ไม่มั่นใจในความสามารถของตนเอง คิดว่าคนอื่นจะมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ จึงอยากเรียกร้องให้เขารักและสนใจตัวเองมากขึ้น

2. ต้องการอยากรู้และอยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกโดยการปิดบังหรือโดยการหาความรู้อย่างไม่ถูกวิธี นอกจากความสนใจแล้ววัยรุ่นยังอยากลองเกี่ยวกับเรื่องเพศอีกด้วย เพราะเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ รักแบบหลงใหลใฝ่ฝัน และเป็นความรักที่รุนแรงไม่ค่อยมีเหตุผล

3. ความต้องการอิสรภาพมากขึ้น ซึ่งจะรุนแรงมากในวัยนี้ วัยรุ่นต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการตัดสินใจ วางแผน วางโครงการของชีวิตและอยากลงมือทำด้วยตัวเอง จะไม่ยอมให้ผู้ใหญ่มากำหนดชีวิตของตน และมักคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจความต้องการของตน

4. ความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม

5. ความต้องการรวมกลุ่ม

6. ความต้องการมีอนาคต

7. ความต้องการเป็นแบบอย่างที่ดี

พัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตที่ขึ้นกลางระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ (สุชา จันทร์อม, 2539, หน้า 136-137)

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) ได้แก่ เด็กหญิงอายุ 13-15 ปี เด็กชาย 15-17 ปี ทั้งสองเพศจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจและความคิด การเจริญเติบโต ทางด้านร่างกายในระยะนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมา เช่น การมีประจำเดือน การผิวนัยอก ส่วนด้านอารมณ์และจิตใจนั้นจะอารมณ์รุนแรง เปิดเผยตรงไปตรงมา อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 16-18 ปี เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 18-19 ปี วัยรุ่นตอนกลางจะเป็นช่วงที่เริ่มแยกจากครอบครัว ทำตัวห่างเหินกับสมาชิกในครอบครัว เริ่มรวมกลุ่มกับเพื่อนวัยเดียวกันและเพศเดียวกันมากขึ้น ลักษณะเพศปรากฏชัดเจน ทำให้สำนึกในความแตกต่างระหว่างเพศมีมาก ช่วงนี้บางคนจะคิดเพื่อนมาก ไม่ชอบให้ใครมายุ่งเรื่องส่วนตัว

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี และเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 20-21 ปี มีลักษณะเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น เริ่มแยกอารมณ์เป็นประเภท ๆ ได้ชัดเจน ไม่สับสนวุ่นวาย

พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

1. การเปลี่ยนแปลงของลักษณะทางเพศ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น ฮอร์โมนเพศจะกระตุ้นให้มีการพัฒนาของลักษณะทางเพศและอวัยวะเพศที่เรียกว่าลักษณะทางเพศขั้นที่สอง (Secondary Sex Characteristics) ขึ้น โดยเด็กผู้ชายจะมีการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อ มีเสียงห้าวขึ้นจากการที่มีลูกกระเดือกใหญ่ขึ้น และมีสายเสียงหนาขึ้น มีกลิ่นตัว มีขนขึ้นที่หัวหน่าว มีหนวด เคราะและขนที่รักแร้ มีการเพิ่มขนาดของลูกอัณฑะ และขนาดขององคชาติ รวมทั้งมีความสามารถในการร่วมเพศและหลั่งน้ำอสุจิด้วย การหลั่งน้ำอสุจิครั้งแรกมักจะเกิดหลังการเจริญของอวัยวะเพศประมาณ 1 ปี แต่ในน้ำอสุจิจะยังไม่มีตัวอสุจิที่สามารถทำให้เกิดการตั้งครรภ์ได้ จนกว่าวัยรุ่นจะมีอายุประมาณ 15-16 ปี หรือหลังจากนั้น (เพ็ญศรี พิชัยสนธิ, 2528, หน้า 39) การหลั่งน้ำอสุจิในวัยรุ่นชายนั้น ส่วนใหญ่มักจะมีประสบการณ์ในเรื่องน้ำอสุจิเคลื่อนในเวลากลางคืนหรือฝันเปียก (Nocturnal Emission or Wet Dream) ซึ่งมักจะมีกลิ่นฉุนแตกต่างกันตั้งแต่ไม่เคยฝันเปียกเลยจนถึงฝันเปียกสัปดาห์ละหลาย ๆ ครั้ง วัยรุ่นชายที่มีการฝันเปียกบ่อย ๆ ไม่ถือเป็นความผิดปกติเพราะอาจ

เนื่องมาจากสาเหตุหลายอย่าง เช่น ได้รับการกระตุ้นทางเพศมากเกินไป มีกิจกรรมทางกายหรือออกกำลังกายไม่เพียงพอ และขาดการตอบสนองต่อความสนใจที่เด็กผู้ชายทั่วไปควรจะ ได้รับ (สุวดี ศรีเลณวัติ, 2543, หน้า 46)

2. แรงผลักดันทางเพศ อิทธิพลของฮอร์โมนเพศที่ทำให้มีการพัฒนาลักษณะทางเพศนั้น ขณะเดียวกันก็กระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันทางเพศ (Sex Drive) ที่จะมีผลให้เด็กวัยรุ่นเริ่มมีความรู้สึกหรือมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น โดยความรู้สึกทางเพศนี้จะแทรกอยู่ในความฝัน ความคิด และพฤติกรรมของวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะคิดฝันถึงสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เมื่อวัยรุ่นมีความรู้สึกทางเพศจะมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องไม่คิน่าอายเป็นสิ่งที่ต้องซ่อนเร้น (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม และ สุวรรณ ววรรณ, 2530, หน้า 73) วัยรุ่นบางคนจะใช้กลไกทางจิตยับยั้งอารมณ์เพศ ได้แก่การเปลี่ยนแรงกระตุ้นทางเพศไปเป็นความคิดฝันที่บริสุทธิ์ขึ้น เช่น ออกมาในรูปบทกลอน การบันทึกความคิดฝันของตนลงในสมุดบันทึกประจำวัน รวมทั้งการเบนความสนใจไปทางด้านวิชาการ (สุวทนา อารีพรรค, 2534, หน้า 40) แต่ทางออกของแรงผลักดันทางเพศที่พบมากที่สุดคือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Murray & Zentner, 1993) ที่แม้จะพบได้ในทั้งสองเพศแต่ส่วนมากจะพบว่าวัยรุ่นชายมีการสำเร็จความใคร่มากกว่าวัยรุ่นหญิง ซึ่งการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทางเพศ จิตแพทย์ถือว่าเป็นสิ่งปกติและจำเป็นสำหรับการควบคุมแรงผลักดันทางเพศ แต่ต้องกระทำโดยพอเหมาะพอควรและสามารถยับยั้งจิตใจได้เมื่ออยู่ในสถานะที่ไม่สมควรกระทำ แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นบางคนก็ควบคุมความต้องการทางเพศของตนโดยการหลีกเลี่ยงหรือไม่ติดต่อกับเพศตรงกันข้าม พยายามกดความต้องการทางเพศโดยสนใจงานอดิเรก กีฬา ดนตรี หรือศิลปะ ซึ่งถ้าการปรับตัวนี้เป็นอยู่ชั่วคราวก็ถือว่าเป็นปกติ (อนเนก อารีพรรค และสุวทนา อารีพรรค, 2525, หน้า 43)

3. พฤติกรรมทางเพศ

3.1 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ปกติในวัยรุ่นทำให้ลดความตึงเครียดทางอารมณ์ ผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียดจากการมีความฝันหรือจินตนาการทางเพศสูง วัยรุ่นจะใช้ตนเองเป็นวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศ ในระยะแรก ๆ ของวัยรุ่น การแข็งตัวของอวัยวะเพศที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันอาจทำให้วัยรุ่นชายประหลาดใจ กลัว และรู้สึกขัดใจ เพราะมันอาจแข็งตัวในห้องเรียนหรือในที่สาธารณะ อวัยวะเพศของวัยรุ่นชายจะแข็งตัวง่ายมากและขณะเดียวกันก็มีความสุขด้วย วัยรุ่นทั้งชายและหญิงอาจมีประสบการณ์เกี่ยวกับความตื่นตัวทางเพศหรือถึงจุดสุดยอดจากกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การขี่จักรยาน ขี่ม้าหรือปีนต้นไม้ และความรู้สึกที่อวัยวะเพศนี้ก็เป็นเครื่องเชือเชิญให้เขากระตุ้นอวัยวะเพศหรือสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ตามปกติ วัยรุ่นหญิงจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองน้อยกว่าวัยรุ่นชาย ดังเช่นการศึกษาของลีเทนเบิร์ก

(Leitenberg, 1993) ศึกษาเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในนักศึกษามหาวิทยาลัยพบว่า นักศึกษาหญิงมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองน้อยกว่านักศึกษาชาย 2 เท่า

3.2 การคบเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศมากขึ้นเนื่องจากเข้าใจว่าเป็น ความถูกต้องทางสังคม และสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย เป็นการลดความคับข้องใจจาก ความรู้สึกทางเพศกับตนเองและเพื่อนเพศเดียวกัน วัยรุ่นจะสนใจพฤติกรรมและกิจกรรมทางเพศ มาก อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง พยายามทำตัวให้เด่นเพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจ จะเริ่มมี เพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเพื่อสนองตอบต่อแรงผลักดันทางเพศ สนองตอบต่อความอยากรู้ อยาก เห็นทางเพศ เพื่อประสบการณ์ของความรู้สึกพึงพอใจ การแสดงออกของความรักหรือเป็นการตาม อย่าง (Foster, Hunsberger & Anderson, 1989)

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในระยะวัยรุ่นมีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละคน ทั้งในด้าน พฤติกรรมโดยส่วนตัว ในสังคม และการมีเจตคติต่อตนเองและผู้อื่น ฉะนั้นกระบวนการต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในร่างกายและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดการพัฒนาการวัยรุ่น ในระยะวัยรุ่นหนุ่มสาว เป็นระยะที่เริ่มเกิดความรู้สึกทางเพศ ลักษณะโดยทั่วไปของวัยรุ่นซึ่ง จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ (2522, หน้า 49-50) ได้กล่าวไว้มีดังนี้

1. เด็กชายหลังน้ำอสุจิเวลาหลับ
2. เด็กหญิงมีประจำเดือนครั้งแรก
3. มีขนเกิดตามอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น รักแร้ บริเวณอวัยวะเพศ
4. หน้าอก และสะโพกของเด็กผู้หญิงขยาย
5. เด็กชายมีเสียงแตกพร่า
6. รังไข่ของเด็กหญิงและต่อมอสุจิของเด็กชายขยายใหญ่ขึ้น
7. น้ำหนักและส่วนสูงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

พฤติกรรมวัยรุ่น

ความหมายของพฤติกรรมวัยรุ่น

คำว่าพฤติกรรมวัยรุ่น (Adolescent Behavior) เป็นคำรวมของคำว่า “พฤติกรรม” และคำ ว่า “วัยรุ่น” มีความหมายดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2534)

พฤติกรรม (Behavior)

1. ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” พฤติกรรมหมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าการกระทำนั้นจะทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ ได้ก็ตามและ ไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม

2. ประเภทของพฤติกรรม การจัดประเภทของพฤติกรรมขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ใช้จัด
ใช้หลักการสังเกต หลักการรู้ตัวและหลักการยอมรับทางสังคมเป็นหลักเกณฑ์ในการจัด

2.1 เมื่อใช้หลักการ “สังเกต” เป็นหลักเกณฑ์ในการจัดประเภทแล้ว พฤติกรรมจะมี 2 ประเภท คือ

2.1.1 พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้หรือพฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior)

2.1.2 พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตไม่ได้หรือพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior)

2.2 ใช้หลักการ “รู้ตัว” เป็นเกณฑ์ในการจัดประเภทแล้ว พฤติกรรมแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ

2.2.1 พฤติกรรมที่ผู้กระทำรู้ตัว

2.2.2 พฤติกรรมที่ผู้กระทำไม่รู้ตัว

2.3 ใช้หลัก “การยอมรับทางสังคม” เป็นเกณฑ์ในการจัดประเภทแล้ว พฤติกรรมจัดได้เป็น 2 ลักษณะคือ

2.3.1 พฤติกรรมที่พึงประสงค์ (Desirable Behavior)

2.3.2 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (Undesirable Behavior)

พื้นฐานความคิดของพฤติกรรม

เจลิมพล ดันสกูล (2541, หน้า 16-17, 62-64, 97) กล่าวว่าพื้นฐานของพฤติกรรมมีดังนี้

1. พฤติกรรมทุกพฤติกรรมต้องมีสาเหตุ
2. พฤติกรรมทุกพฤติกรรมต้องมีแรงจูงใจ
3. สาเหตุต่างกันอาจนำไปสู่พฤติกรรมเดียวกันได้
4. สาเหตุเดียวกันทำให้เกิดการตอบสนองพฤติกรรมต่างกัน

แนวคิดของนักวิชาการต่อสาเหตุพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมสารราช, 2534)

1. แนวคิดของนักจิตวิเคราะห์ (Psychodynamic Model)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้พัฒนาทฤษฎีบุคลิกภาพของมนุษย์ในตอนต้นศตวรรษที่ 20 และเรียกจิตวิทยาของตนว่าจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ซึ่งครอบคลุมวิธีการวิเคราะห์จิต ทฤษฎีโครงสร้างและการพัฒนาของจิตและวิธีบำบัดความผิดปกติของจิต

ฟรอยด์ระบุว่าเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่พอใจและสนใจเพศตรงข้ามและเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งฟรอยด์เรียกลักษณะของเด็กวัยรุ่นเช่นนี้ว่าวุฒิภาวะทางเพศ (Genital Stage)

ฟรอยด์อธิบายสาเหตุพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นว่าเกิดจากสัญชาตญาณ คือ สัญชาตญาณชีวิตและสัญชาตญาณความตาย ซึ่งสัญชาตญาณทั้งสองเป็นแรงขับให้เด็กวัยรุ่นแสดงพฤติกรรม

สัณฐานวิทยาชีวิตจะผลักดันให้แสดงพฤติกรรมที่แสวงหาความสุข ความสบายและหลบเลี่ยงความทุกข์ ความเจ็บปวดทั้งปวง ส่วนสัณฐานวิทยาความตายจะผลักดันให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ทำลายสิ่งของ ทำลายบุคคลอื่นและรวมทั้งทำลายตนเองด้วย

2. แนวคิดของนักสรีรวิทยา (Psycho Physiological Model)

นักสรีรวิทยาอธิบายว่าพฤติกรรมภายนอก เป็นผลจากการทำงานของสรีระทางกายอัน ได้แก่ สมอง ระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ต่อมมีท่อและต่อมไม่มีท่อ ถ้าระบบสมองและระบบประสาทผิดปกติ พฤติกรรมของเด็กจะผิดปกติไปด้วย

ดังนั้นในทฤษฎีของนักสรีรจิตวิทยาแล้ว การทำงานของสรีระทางกาย สมองและระบบประสาทต่อมต่าง ๆ เป็นสาเหตุของพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น

3. แนวคิดของนักปัญญานิยม (Cognitive Model)

นักปัญญานิยมอธิบายว่าพฤติกรรมภายนอกมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมทางปัญญา คือ การรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ ความคิดที่มีเหตุผล ความเชื่อ ค่านิยม การแสดงพฤติกรรมคล้ายตามหรือต่อต้านเกิดจากการรับรู้ การตัดสินใจซึ่งเป็นพฤติกรรมทางปัญญา

ในทฤษฎีนักปัญญานิยมมีแนวความคิดว่าคนเราจะรับรู้สิ่งแวดล้อมแล้วใช้กระบวนการทางปัญญาคิดแล้วแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก ดังนั้นพฤติกรรมภายนอกจึงเป็นผลมาจากกระบวนการทางปัญญา

4. แนวคิดของนักมานุษยนิยม (The Humanistic Model)

มาสโลว์ (Abraham Maslow) อธิบายว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับแรงคลไจที่จะพัฒนาศักยภาพของตน ด้วยเหตุนี้มาสโลว์จึงมีแนวความคิดว่าแรงคลไจหรือความต้องการ 5 ประเภท เป็นสาเหตุของพฤติกรรมได้แก่

- 4.1 ความต้องการทางกาย (Physiological Needs)
- 4.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)
- 4.3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belongingness Needs)
- 4.4 ความต้องการชื่อเสียงและการยกย่อง (Esteem Needs)
- 4.5 ความต้องการที่จะเข้าใจและรู้จักตนเอง (Self-Actualization Needs)

ในทฤษฎีนักมานุษยนิยม แรงคลไจที่จะสนองความต้องการในแต่ละขั้นคือสาเหตุของพฤติกรรม

5. แนวคิดของพฤติกรรมนิยม (The Behavioristic Model)

สกินเนอร์ (B.F. Skinner) อธิบายว่าพฤติกรรมมีสาเหตุมาจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับเงื่อนไข ได้แก่ เงื่อนไขเสริมแรงและเงื่อนไขลงโทษ

ดังนั้นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ว่าถ้าแสดงพฤติกรรมหนึ่งแล้วจะได้รับเงื่อนไขเสริมแรง
มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก แต่ถ้ารู้ว่าถ้าแสดงพฤติกรรมหนึ่งแล้วจะได้นับการลงโทษจะยุติ
การแสดงพฤติกรรมนั้น

6. แนวคิดทางพระพุทธศาสนา

พระพุทธเจ้าอธิบายว่าต้นเหตุเป็นสาเหตุของพฤติกรรม ดัชนี 3 ประเภท

6.1 กามตัณหา คือ ความอยากได้ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข

6.2 ภวตัณหา คือ ความอยากเป็นโน่นเป็นนี่

6.3 วิภวตัณหา คือ ความไม่อยากเป็นโน่นเป็นนี่ อยากพ้นจากสภาพที่ไม่ปรารถนา

ทั้งปวง

ต้นเหตุจะเป็นความต้องการทางจิต แล้วผลักดันให้เกิดกรรมขึ้นตลอดไปจนกว่าจะหลุด
พ้นจากต้นเหตุจึงหมดกรรม

บทบาทของครูกับพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2534)

การควบคุมดูแลนักเรียนภายในโรงเรียนให้มีความประพฤติที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นต้อง
มีระเบียบวินัยให้นักเรียนยึดถือและปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและสมาชิกภายใน
โรงเรียนมีความปกติสุข

ระเบียบวินัยในโรงเรียนอาจแบ่งออกกว้าง ๆ ได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของนักเรียน เช่น การแต่งกาย การเข้าออกบริเวณ
โรงเรียน การรักษาความสะอาด การแสดงกิริยามารยาท การแสดงคำพูด เป็นต้น

2. ระเบียบวินัยเกี่ยวกับการควบคุมการประพฤติของนักเรียน เช่น การหนีเรียน การเสพ
สุรา ยาเสพติด ฐสาว พกอาวุธ อันธพาล ก้าวร้าว เป็นต้น

บทบาทของครูในการดูแลนักเรียนวัยรุ่น

1. การเข้าใจธรรมชาติและความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น

2. การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในงานปกครองนักเรียนวัยรุ่น

2.1 การป้องกันการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักเรียน

2.1.1 การจัดสิ่งยั่วยุซึ่งเป็นสาเหตุของการกระทำผิดระเบียบวินัย

2.1.2 การสร้างความรักความภูมิใจต่อโรงเรียน

2.1.3 การส่งเสริมความสนใจต่อการเรียน

2.1.4 การให้บริการสนเทศและบริการปรึกษา

2.1.5 การให้เพื่อนนักเรียนมีส่วนร่วมช่วยในการปกครองและควบคุมความประพฤติ

2.1.5.1 แบ่งตามชั้นเรียน

2.1.5.2 แบ่งตามคณะสี

2.2 การแก้ไขการประพฤติดีระเบียบวินัยของนักเรียน

2.2.1 ค้นหาสาเหตุการกระทำผิด

2.2.2 การลงโทษ

2.2.2.1 โทษสถานเบา เช่น ว่ากล่าวตักเตือน แจ้งผู้ปกครอง

2.2.2.2 โทษสถานกลาง เช่น ภาคทัณฑ์ เขียน พักการเรียน

2.2.2.3 โทษสถานหนัก เช่น ทำทัณฑ์บน คัดชื่อออก ไล่ออก

2.3 การส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสมของนักเรียน

2.3.1 การให้รางวัลความประพฤติดี

2.3.2 การสร้างเสริมให้รักเกียรติ

2.3.3 การจัดกิจกรรมนักเรียน

2.3.4 การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้บริหารและครู

ทฤษฎีการทำความผิด

แนวคิดทางจิตวิทยา

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้เสนอความคิดด้านจิตวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตมนุษย์ 3 ส่วนคือ Id, Ego และ Super Ego

Id เป็นโครงสร้างทางจิตใจขั้นพื้นฐาน มีลักษณะสัญชาตญาณที่ฝังลึกเป็นบุคลิกภาพของมนุษย์ที่มาจากแรงผลักดันทางชีววิทยา Id เป็นสภาพจิตใจที่ยังไม่ได้ขัดเกลาร่างใดเลย เป็นความคิดความต้องการแรกเริ่มและสำคัญของชีวิต

Ego เป็นส่วนประกอบที่สองของบุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบที่ได้รับการพัฒนามาจาก Id เมื่อผ่านการเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างตนเองและสิ่งแวดล้อมแล้ว Ego จะเป็นเครื่องมือสำคัญของ id ที่จะนำมาใช้เพื่อแสวงหาความต้องการในภาวะเช่นนี้ Ego ยังไม่ได้ปรับปรุงแต่งทางสังคม จิตใจขั้นนี้เริ่มรู้จักและเข้าใจอะไรมากขึ้น เริ่มมีความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ในความเป็นจริง

Super Ego เป็นภาวะจิตใจขั้นสูงสุดมีการขัดเกลาร่างด้วยการที่คน ๆ นั้นได้รับอิทธิพลจากศีลธรรม ศาสนา, การคำนึงถึงความผิดบาป, การยึดมั่นในจารีตประเพณี, กฎเกณฑ์ของสังคม ประสบการณ์ที่เด็กได้รับการถูกลงโทษ และการอบรมสั่งสอน ทำให้เด็กเรียนรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรกระทำ และอะไรเป็นสิ่งเลวที่ควรละเว้น

สิ่งแวดล้อมกับการกระทำผิด

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เกี่ยวกับวัยรุ่น

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เป็นผู้ก่อตั้งทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) และให้ความหมายคำว่าจิตวิเคราะห์เป็น 2 ประการ คือ จิตวิเคราะห์ หมายถึง ศาสตร์ที่ศึกษากระบวนการของจิตใต้สำนึก (Unconscious) และจิตวิเคราะห์ หมายถึง วิธีการพิเศษเฉพาะที่ใช้ศึกษาจิตใต้สำนึก

ฟรอยด์ ได้เสนอทฤษฎีพัฒนาการบุคลิกภาพ (Personality Development) เพื่ออธิบายสาเหตุการเกิดบุคลิกภาพของบุคคลในแต่ละวัย แนวคิดพื้นฐานการเกิดบุคลิกภาพการจำแนกลักษณะบุคลิกภาพ และบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น

แนวคิดพื้นฐานการเกิดบุคลิกภาพ

แนวคิดพื้นฐานการเกิดบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล ฟรอยด์มีสมมุติฐานว่าบุคลิกภาพของบุคคลมีสาเหตุมาจากสัญชาตญาณ 2 ประเภท คือ สัญชาตญาณแห่งชีวิต (Eros หรือ Sexual Drive) และสัญชาตญาณแห่งความตาย (Khanates หรือ Aggressive Drive) ซึ่งนิยมเรียกว่าแรงขับทางเพศและความก้าวร้าว (Sexual and Aggressive Drive) สัญชาตญาณจะผลักดันให้แต่ละบุคคลแสดงพฤติกรรมแสวงหาความสุข และปลดปล่อยความทุกข์ให้กับตนเอง ส่วนสัญชาตญาณก้าวร้าวจะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และทำลาย แรงผลักดันทั้งคู่นี้จะทำงานควบคู่กันเสมอแต่ความรุนแรงจะแตกต่างกัน

1. ลักษณะบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดมีพัฒนาการเป็นขั้นๆ และพัฒนาการแต่ละขั้นยังสัมพันธ์กับอวัยวะตอบสนองความสุขทางเพศ (Genital Zone) อัน ได้แก่ บริเวณปาก บริเวณทวารหนัก และบริเวณอวัยวะเพศ ดังนั้นฟรอยด์จึงได้แบ่งขั้นพัฒนาการของบุคลิกภาพตั้งแต่แรกเกิดไว้เป็น 4 ขั้น ตามบริเวณอวัยวะตอบสนองความสุขทางเพศ พร้อมจำแนกลักษณะบุคลิกภาพในแต่ละขั้นด้วย

- 1.1 ขั้นพึงพอใจที่ปาก (Oral Stage)
- 1.2 ขั้นพึงพอใจที่อวัยวะขับถ่าย (Anal Stage)
- 1.3 ขั้นพึงพอใจในอวัยวะเพศ (Phallic Stage)
- 1.4 ขั้นแอบแฝง (Latently Stage)
- 1.5 ขั้นวุฒิภาวะทางเพศ (Genital Stage)

2. บุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น

2.1 เด็กวัยรุ่นมีความสนใจเพื่อนต่างเพศ พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นนี้ เกิดจากแรงกระตุ้น 3 แหล่งคือ

- 2.1.1 มีสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นอวัยวะสืบพันธุ์โดยตรง

2.1.2 เกิดจากความตึงเครียดทางสรีระ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการกระตุ้นของต่อมเพศ

2.1.3 ความตึงเครียดทางจิตเป็นความรู้สึกที่ต้องปลดปล่อยความรู้สึกทางเพศให้

ตนเอง

ในประเด็นที่ 3 นี้ คินเซย์ (Kinsey) ได้ศึกษาข้อมูลการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แล้วได้ข้อสรุปสนับสนุนทฤษฎีของ فروยด์ ข้อสรุปพบว่าสถิติสูงสุดของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้นจะเริ่มเกิดในวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 13 ถึง 15 ปี

2.2 เด็กวัยรุ่นต้องการความอิสระจากบิดามารดา فروยด์พบว่าเด็กวัยรุ่นต้องการอิสระจากการพึ่งพาบิดามารดา เด็กวัยรุ่นชายจะเลิกติดตามมารดาแต่จะยึดเพื่อนเป็นหลัก

2.3 เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ฉุนเฉียว เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของระบบสรีระของเด็กวัยรุ่น ทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ด้วย เด็กวัยรุ่นมักจะมีอารมณ์ฉุนเฉียว โกรธง่าย เกิดความตึงเครียด วิตกกังวลและคับข้องใจจนเป็นสาเหตุของโรคประสาท

فروยด์ได้อธิบายว่าเมื่อเด็กวัยรุ่นเกิดวิตกกังวลขึ้น วัยรุ่นจะแสดงพฤติกรรมประเภทหนึ่งเพื่อปกป้องตนเองให้รอดพ้นจากความวิตกกังวล เรียกว่าพฤติกรรมกลไกป้องกัน (Defense Mechanism) โดยแสดงออกด้วยวิธีต่อไปนี้

2.3.1 การเก็บกด (Repression)

2.3.2 การทำตัวตามอย่าง (Identification)

2.3.3 การยึดแน่น (Fixation)

2.3.4 การแสดงพฤติกรรมตรงข้าม

2.3.5 การป้ายความผิดให้ผู้อื่น (Projection)

2.3.6 การถดถอย (Regression)

2.3.7 พฤติกรรมเบี่ยง (Sublimation)

2.3.8 การทดแทน (Displacement)

อารมณ์และพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น

ขั้นการคิดแบบเหตุผลเชิงนามธรรมอารมณ์เป็นความรู้สึกที่เกิดจากการที่ร่างกายถูกสิ่งเร้ามากระตุ้น โดยทั่วไปนักจิตวิทยาจะแบ่งประเภทของอารมณ์ออกเป็น 2 ประเภทคือ อารมณ์ทุกข์หรืออารมณ์ที่ก่อให้เกิดความทุกข์ อารมณ์ที่เกิดความสุขหรืออารมณ์ที่ก่อให้เกิดความสุข การเกิดอารมณ์ทั้งสองประเภทนี้ ย่อมจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ทุกวัย

ลักษณะสำคัญของอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น

อารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นมักจะเกิดขึ้นได้ง่าย เร่าร้อน รุนแรง และเปลี่ยนแปลงได้ง่าย นักจิตวิทยาได้เรียกการแสดงออกของอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นว่าวายุายุแคม (Storm and Stress) เกี่ยวกับลักษณะอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นนี้ ปรียา เกตุทัต (ปรียา, 2527) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. มีความรุนแรง
2. เปลี่ยนแปลงได้ง่าย
3. ขาดการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์
4. อารมณ์บางชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอารมณ์ที่เกิดจากความผิดหวัง

สาเหตุของการเกิดอารมณ์รุนแรงในนักเรียนวัยรุ่น

ดังได้กล่าวตอนต้นแล้วว่า นักเรียนวัยรุ่นนั้นมักจะแสดงอารมณ์ที่รุนแรง วู่วาม และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดลักษณะเช่นนี้มี 2 ประการ คือ

1. สาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงทางกาย
 - 1.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายรวดเร็ว
 - 1.2 การเข้าสู่สภาวะทางเพศเร็วหรือช้า
2. สาเหตุทางสภาพแวดล้อม
 - 2.1 การปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่
 - 2.2 การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนต่างเพศ
 - 2.3 ปัญหาด้านการศึกษาเล่าเรียน
 - 2.4 ปัญหาด้านอื่น ๆ

ครอบครัวและพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น

อิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมวัยรุ่น

ในสภาพของครอบครัวปัจจุบันจะมีลักษณะที่เป็นครอบครัวขนาดเล็ก ประกอบด้วยพ่อแม่และลูก ปัญหาที่มักจะเผชิญอยู่ในครอบครัวประเภทนี้ โดยเฉพาะครอบครัวที่อยู่ในเมืองก็คือ การที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับลูก โอกาสที่จะได้พบปะสนทนากันก็มักจะเป็นวันหยุดเท่านั้น แต่ถ้าเป็นพ่อแม่ที่มีกิจกรรมอื่นทางสังคมก็จะทำให้ลูกยิ่งต้องอยู่ตามลำพังมากขึ้น การที่นักเรียนวัยรุ่นอยู่ตามลำพังและอยู่กับครอบครัวที่มีพ่อแม่พร้อมกันนั้น จะทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นที่มีครอบครัวที่อบอุ่นจะทำให้เป็นคนที่มีเหตุผล กล้าตัดสินใจโดยอาศัยเหตุผลประกอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ นักเรียนวัยรุ่นที่ครอบครัวขาดความอบอุ่น หรือพ่อแม่มีความเข้มงวดเกินไป หรือครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ จะทำให้แสดงพฤติกรรมหลายประการที่สังคมไม่ยอมรับ การตัดสินใจหรือการแสดง

พฤติกรรมต่าง ๆ เป็นไปโดยอิทธิพลของเพื่อนมากกว่าครอบครัว นอกจากนั้นจากการศึกษาของ ฮอฟท์แมนพบว่าเด็กวัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวที่ขาดพ่อ ได้คะแนนทางด้านค่านิยมและศีลธรรม ต่ำ แต่เป็นคนที่อยู่ในกรอบของระเบียบมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีพ่ออยู่ด้วย

ถ้าสรุปประเด็นของอิทธิพลที่มีต่อพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่นจะได้ดังนี้

1. บรรยากาศภายในครอบครัว
2. การอบรมเลี้ยงดู
3. ต้นแบบของพ่อแม่

ปัจจัยทางบ้าน

ปัจจัยทางบ้านมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

1. จำนวนสมาชิกภายในบ้าน
2. ขนาดของบ้าน
3. สภาพแวดล้อม
4. อื่น ๆ
 - 4.1 ความเชื่อหรือประเพณีนิยม
 - 4.2 ความไม่พร้อมของครอบครัว

โรงเรียนและพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น

โรงเรียนเป็นสถาบันที่นับว่ามีอิทธิพลต่อนักเรียนวัยรุ่น เป็นแหล่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนวัยรุ่นพัฒนาการทางสติปัญญา ความสามารถ และสังคมเป็นอย่างมาก โรงเรียนมีหน้าที่จัดประสบการณ์ทางตรงในการเพิ่มพูนความรู้ เจตคติ และทักษะบางประการให้แก่นักเรียนโดยตรง และในขณะเดียวกันก็สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ต่าง ๆ โดยทางอ้อม โดยการจัดให้เข้าร่วมในชมรมหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ

บทบาทหน้าที่ขององค์ประกอบของโรงเรียน

1. ผู้บริหารโรงเรียน
 - 1.1 โรงเรียนที่ดีควรจะจัดหลักสูตรการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียนวัยรุ่น
 - 1.2 จากข้อเท็จจริงส่วนใหญ่จะปรากฏว่านักเรียนวัยรุ่นมักจะเป็นคนมีเหตุผล ชอบสิ่งที่สามารถพิสูจน์ได้
 - 1.3 หลักสูตรควรจะพยายามจัดให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ การสอน ที่ส่งเสริมให้นักเรียนวัยรุ่นมีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา

1.4 หลักสูตรการสอนที่ดีควรจะ ไม่มีการขัดหรือแย้งกับการดำเนินการทางชีวิตของ ครอบครัวของนักเรียนวัยรุ่น

1.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตรควรจัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนวัยรุ่นสามารถ ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถทำงานกับกลุ่มได้เป็นอย่างดี

2. ครู

2.1 ครูจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจธรรมชาติของนักเรียนวัยรุ่นเป็นอย่างดี เข้าใจถึงความ ต้องการและความสนใจของนักเรียนวัยรุ่น

2.2 ครูควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนวัยรุ่นในทุกด้าน

2.3 ครูควรจะเป็นที่ปรึกษาของนักเรียนวัยรุ่นได้และพยายามดูแลเอาใจใส่โดยที่ไม่ เป็นการควบคุม

2.4 ครูที่สอนนักเรียนวัยรุ่นควรจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนวัยรุ่น มั่นใจใน ความสามารถและความคิดอิสระ

3. เพื่อน ประสบการณ์ที่นักเรียนวัยรุ่นมีกับเพื่อนร่วมโรงเรียนนั้น มีอิทธิพลต่อการ แสดงออกทางพฤติกรรม เมื่อนักเรียนวัยรุ่นชั้นสูงขึ้นไป ความสัมพันธ์กับครูจะยิ่งน้อยลง แต่ ความสัมพันธ์กับเพื่อนจะมีมากขึ้น ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกจึงเป็นไปตามเพื่อนมากกว่าครู

4. บุคลากรอื่นในโรงเรียนนอกจากจะมีผู้บริหาร ครู ซึ่งมีหลายประเภทแล้วยังมีบุคลากร อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นด้วย ซึ่งบุคลากรเหล่านี้อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับ นักเรียนวัยรุ่นได้มาก โดยเฉพาะวัยรุ่นชายบางคนกับคนงาน ภารโรง เพื่อที่ต้องการความช่วยเหลือ คนทำกิจกรรมบางอย่างซึ่งในบางครั้งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องได้

ปัจจัยทางโรงเรียน

ปัจจัยทางโรงเรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

1. ประเภทของโรงเรียน
2. ขนาดของโรงเรียน
3. ชื่อเสียงของโรงเรียน
4. สภาพแวดล้อมของโรงเรียน
5. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน
6. สภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน

กล่าวโดยสรุป สภาพแวดล้อมของโรงเรียนทั้งภายในและภายนอกมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น ทั้งในด้านส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีและช่วยให้เกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไป ได้

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง

ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยง

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2544, หน้า 17) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงไว้ว่า หมายถึงเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ไปจากปกติ เช่น เก็บตัว แสดงออกเกินขอบเขต ปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม ทดลองเสพ/ดื่ม/สูบ เริ่มมีปัญหาด้านการเรียน ฯลฯ

สาเหตุของปัญหาพฤติกรรมนักเรียน

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2544) ได้กล่าวว่าสาเหตุของปัญหาพฤติกรรมที่พบหลากหลายเป็นเพียงการแสดงออกให้เข้าใจได้ว่าเด็กมีปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือ สาเหตุของปัญหา ได้แก่

1. ตัวเด็กเองไม่สามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันได้
2. ครอบครัว นอกจากเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของเด็ก ยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อจิตใจและพฤติกรรมของเด็ก

3. โรงเรียน-ปัญหาการเรียนการสอน เด็กเรียนไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ

3.1 ปัญหาภาวะเครียดวินัยที่เข้มงวดหรือปล่อยปละละเลยมากเกินไป

3.2 ปัญหาจากครู

3.3 ปัญหาความร่วมมือประสานงานกันระหว่างครูด้วยกันและครูกับผู้ปกครอง

วิลาสินี แดมะแจ้ง (2545, หน้า 91-92) ได้กล่าวว่าสาเหตุของปัญหาที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นอย่างรุนแรงและลุกลามเป็นปัญหาใหญ่ก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น คือ

1. พฤติกรรมของวัยรุ่นปัจจุบันเร็วกว่าสมัยก่อน ไม่ว่าด้านจิตใจ ร่างกายและสังคม เนื่องจากการศึกษา การสื่อสาร สื่อต่าง ๆ และภาวะโภชนาการที่ดีขึ้น
2. วัยรุ่นใช้ชีวิตที่เป็นอิสระมากขึ้น
3. ช่องว่างระหว่างผู้ใหญ่และวัยรุ่นมีมากขึ้น การสื่อสารและเวลาที่จะสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจมีน้อยลง
4. เพื่อนมีอิทธิพลต่อการคิดการตัดสินใจมากกว่าผู้ใหญ่ เพราะเขาต้องการแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองจากสังคมนอกบ้านมากขึ้น อยากได้รับการยอมรับจากสังคมเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่
5. ความยึดมั่นในวัฒนธรรมและศาสนาลดลง ค่านิยมทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่วเริ่มไม่เป็นที่เชื่อถือ

6. หญิงหรือชายมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น วัยรุ่นเพศหญิงกล้าแสดงออกและมีความเสียเปรียบด้านสตรีระ โดยไม่เลือกพฤติกรรมว่าจะเป็นอย่างไหน จนตกเป็นเหยื่อของสังคมที่จ้องฉวยโอกาสและทำลาย

7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นที่ยอมรับกันมากขึ้น

8. ค่านิยมของครอบครัว สังคมและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป ครอบครัวมักเป็นครอบครัวขยาย ทุกคนมีภาระหน้าที่การทำงาน เวลาและความอบอุ่นความผูกพันจึงน้อยลงไปด้วย

9. ระบบสื่อสารรวดเร็ว โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต สื่อลามกอนาจารที่บริการถึงบ้าน ซึ่งยากแก่ครูและผู้ปกครองจะควบคุมดูแลได้ทั่วถึง

ชนิดของพฤติกรรมเสี่ยง

วิลลาสินี แคมะแจ้ง (2545) กล่าวว่าพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น สามารถจัดเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. พฤติกรรมที่ไม่ยังคิด เช่น การเล่นการพนันหรือกีฬาที่โหดโผนหรือมอเตอร์ไซค์ผาดโผน
2. การไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ พฤติกรรมเหล่านี้จะเริ่มจากความรุนแรงน้อย ๆ เช่น คือ พุดหยาบ เสียงดัง โดยไม่รู้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีและถือว่าไม่เสียหาย ก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางลบจากบุคคลอื่น บางคนถูกติตราจากสังคมทำให้โอกาสกลับมาปฏิบัติให้ดีได้ยากและกลายเป็นบุคคลิกภาพที่ติดปกติได้
3. การละเมิดกฎเกณฑ์และสิทธิของผู้อื่น พฤติกรรมนี้เริ่มรุนแรงขึ้นจนทำให้ผู้อื่นและสังคมเดือดร้อน เช่น ก้าวร้าวเกร การทำร้ายร่างกายผู้อื่น การทำลายทรัพย์สินสาธารณะซึ่งวัยรุ่นมักทำด้วยความตึกะนองขาดการควบคุมตนเอง
4. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย คือการสนใจเรื่องเพศมากกว่าปกติ การแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
5. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดเป็นพฤติกรรมที่วัยรุ่นใช้หาความสุขหรือแก้ไขความทุกข์ ในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่รุนแรงมากจนเป็นอาชญากรรมและทำลายอนาคตโดยสิ้นเชิง

พฤติกรรมเสี่ยงของเด็กโดยพื้นฐาน คือ ความอยากรู้อยากลองของเด็กเอง เมื่อประกอบด้วยแรงชักจูงกระตุ้นให้มีความเสี่ยง มีโอกาสกระทำได้ไม่ยาก การริเริ่มทดลองเพื่อรู้ครั้งแรกเป็นพฤติกรรมเสี่ยงเบื้องต้นที่ส่งผลให้มีการกระทำซ้ำและบางคนมีแนวโน้มที่จะเสี่ยงตลอดไป

ครอบครัวที่มีภาวะเสี่ยงและคุณภาพการดูแลเด็ก

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2536) กล่าวว่าครอบครัวที่แตกแยกและครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์อื่น ๆ นั้น เมื่อเปรียบเทียบกับครอบครัวปกติ มักมีเยาวชนที่มีลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่ไม่น่าปรารถนามากกว่าและมีลักษณะที่น่าปรารถนาในปริมาณที่น้อยกว่าเยาวชนจากครอบครัวปกติ

การที่เด็กไม่ได้อาศัยอยู่ครอบครัวหรืออยู่ในครอบครัวที่ขาดสมาชิกที่สำคัญ คือ บิดามารคานั้น เด็กอาจอยู่ในสภาวะที่เสี่ยงต่อการถูกอบรมเลี้ยงดูอย่างขาดคุณภาพได้มาก ในทำนองเดียวกันครอบครัวที่มีบิดามารดาพร้อมแต่มีความเครียดมาก ไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลเด็ก เด็กก็อาจจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมได้มากด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2536)

การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อจิตใจและพฤติกรรมของเด็ก ถ้าผู้รับผิดชอบดูแลเด็กไม่มีเวลาใกล้ชิดเด็ก ไม่รักและเอาใจใส่เด็ก ลงโทษเด็กอย่างไม่สมเหตุผล จะทำให้เด็กมีปัญหาทางจิตและพฤติกรรมในระยะสั้นในช่วงที่ยังเป็นเด็ก (Herzog & Sudia, 1973) และในระยะยาวเมื่อเป็นผู้ใหญ่ได้มากกว่าสาเหตุอื่น ๆ นอกจากนั้นการที่เด็กมีประวัติความประพฤติไม่ดีที่โรงเรียนในวัย 6-9 ขวบ จะเป็นตัวทำนายความเป็นอาชญากรในวัยผู้ใหญ่ของบุคคลนั้น ได้ดีเป็นอันดับสองรองจากการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วย (Loeber & Dishion, 1983)

พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยเชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ทำให้บางครั้งต้องประสบปัญหาและความยุ่งยากต่าง ๆ จึงเป็นช่วงชีวิตที่ต้องการการปรับตัวสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับบทบาทและพฤติกรรมทางเพศ ดุเล็ก (Dusex) ได้อธิบายว่าการยึดมั่นในแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทและพฤติกรรมทางเพศจะถูกสอนโดยผู้ปกครอง เพื่อน องค์กรในสังคมและสถาบัน พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยทางชีวภาพ ร่วมกับปัจจัยทางสังคมที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันเป็นส่วนทำให้พฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันไป ยิ่งกว่านั้นสังคมที่อยู่ล้อมรอบจะเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมทางเพศอันเหมาะสม ตลอดจนเป็นหลักเกณฑ์ให้พวกเขาได้ใช้เป็นมาตรฐานที่จะวัดพฤติกรรมว่าถูกหรือผิด ควรทำตามหรือไม่ซึ่งย่อมแตกต่างกันในแต่ละวัฒนธรรม แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นจึงเป็นไปอย่างกว้างขวางและแปรผันได้มากมายในแต่ละสังคม ดังนั้นทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่ไม่เหมาะสมจึงอาจเป็นผลมาจากคำสั่งสอนที่ผิดหรือไร้เหตุผล (Dusex, 1987, pp. 109-125; Zastrone, 1979, pp. 51-57) จากการศึกษาพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นพบว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ซึ่งก่อให้เกิดแนวโน้มที่สำคัญคือวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนและเป็นกลุ่มวัยรุ่นหญิงมากกว่ากลุ่มวัยรุ่นชาย ข้อสรุปจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นในอเมริกาจำนวน 35 เรื่อง ในช่วง ค.ศ. 1903-1980 ยังพบว่าก่อนอายุ 19 ปีบริบูรณ์ วัยรุ่นหญิง 7 ใน 10 คน มีเพศสัมพันธ์แล้ว (Lefrancois, 1990, pp. 470-471)

สำหรับสังคมไทยมีวัฒนธรรมประเพณีที่ยึดปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มานานจากหลักฐานในนิทาน สุภาษิตและคำพังเพยเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศชีวิตสมรสกับสังคม คือ การที่หญิงไทยจะต้องมีการรักษาวงสวณตัวไม่ชิงสุกก่อนห่ม ไม่มีเสรีภาพทางเพศ วัฒนธรรมอันดีในเรื่องเพศไม่สนับสนุนให้สตรีแสดงความต้องการทางเพศได้อย่างเปิดเผย ไม่คบหาผู้ชายมากหน้าหลายตา การคบหาเพศตรงข้ามหรือการมีคู่รักจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (วันทนี วาสิกะสิน, 2526, หน้า 49-61) ในขณะที่เพศชายกลับสามารถมีคู่รักได้หลายคนอย่างเปิดเผย ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทยได้หล่อหลอมผู้ชายและผู้หญิงให้มีบทบาทต่างกัน ผู้หญิงไทยพยายามที่จะทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของครอบครัว ส่วนใหญ่แล้วครอบครัวของไทยจะเป็นครอบครัวเดี่ยว การเรียนรู้บทบาทของผู้หญิงและผู้ชายมาจากผู้ใหญ่ซึ่งได้รับการหล่อหลอมในเรื่องความแตกต่างของบทบาทเพศ ดังนั้นเด็ก ๆ จึงถูกสอนให้มีบทบาทและงานตรงตามเพศของตน ลูกสาวเรียนรู้ที่จะต้องรับผิดชอบในบ้าน ส่วนลูกชายเรียนรู้ที่จะต้องรับผิดชอบในเรื่องของการศึกษาและการคบเพื่อน โดยที่ไม่ต้องรับผิดชอบในบ้าน สิ่งเหล่านี้ในสังคมไทยต่างก็ยอมรับบทบาทของตนเองเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ในสังคมนั่นเอง ทักษะคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่กล่าวมานี้เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย กล่าวคือเมื่อผู้หญิงคิดว่าตนเองสามารถมีคู่รักได้เพียงคนเดียว ดังนั้นความพอใจในการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักของตนซึ่งสามารถมีเพียงคนเดียวจึงขึ้นอยู่กับความรักและความจริงใจของผู้ชาย ขณะที่ความพอใจของผู้ชายที่สามารถมีคู่รักได้มากกว่าหนึ่งคนจะขึ้นกับความสุขและความสนุกที่ตนเองได้รับจากการร่วมเพศ (Halland et al., 1992 อ้างถึงใน อุมารณ์ ภัทรวานิช, 2538, หน้า 3)

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยรับวัฒนธรรมต่างชาติ ซึ่งมีค่านิยมในเรื่องเพศแตกต่างไปจากค่านิยมเดิมอย่างมาก ประกอบกับเป็นยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงให้สตรีมีบทบาทและสิทธิเท่าเทียมบุรุษมากขึ้น ผู้ปกครองมีโอกาสดูแลอบรมบุตรหลานน้อยลง การปลูกฝังค่านิยมบางอย่างไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป (พิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ, 2536, หน้า 36-37) รายงานจากกระทรวงสาธารณสุข เมื่อปี พ.ศ. 2532 ได้กล่าวว่าสตรีวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัว จึงได้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถึงร้อยละ 52 และในจำนวนนี้ร้อยละ 10 ได้ตั้งครรภ์และคลอดบุตรโดยไม่ปรากฏจำนวนผู้ถูกลอบทำแท้ง การตั้งครรภ์นอกสมรส การทำแท้งผิดกฎหมาย รวมถึงการมีบุตรที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (UNESCO, 1989, pp. 2-3)

พิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ (2536) ได้สรุปปัจจัยที่เป็นสาเหตุหรือปัจจัยกำหนดพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยรวบรวมจากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางชีวภาพ ได้แก่ อายุ แรงกดดันทางเพศ
2. ปัจจัยทางวัฒนธรรมประเพณี ที่เก็บกดเรื่องเพศทำให้เด็กวัยรุ่นมีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้องส่งผลต่อทัศนคติในเรื่องเพศ
3. การได้รับการเผยแพร่ความรู้ที่ผิดจากแหล่งที่ไม่เหมาะสม
4. การขาดความเข้าใจ ความรู้เกี่ยวกับสรีรวิทยาที่ถูกต้อง
5. สิ่งช่วยจากแหล่งเสื่อมโทรมตามสภาพแวดล้อมในสังคมจากการดำเนิน

ชีวิตประจำวัน

6. ขาดการปลูกฝังค่านิยมในการรักษาวลสงวนตัว อุดเปรี้ยวไว้กินหวาน
- ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์**
- ความสัมพันธ์ระหว่างเพศหมายถึง การที่ชายหญิงมีปฏิริยาต่อกัน หรือมาร่วมกันแสดงกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลาย ๆ อย่าง เพื่อแสดงออกถึงการชดเชยกันหรือช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างเพศ

พิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ (2536, หน้า 28-29) ได้สรุปปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีสาระสำคัญดังนี้

1. ปัจจัยทางชีวภาพ ได้แก่ อายุ แรงกดดันทางเพศ
2. ปัจจัยทางวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งมีค่านิยมที่เก็บกดเรื่องเพศ ทำให้เด็กวัยรุ่นมีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้อง ส่งผลต่อเจตคติในเรื่องเพศ

3. การได้รับเผยแพร่ความรู้ที่ผิดจากแหล่งที่ไม่เหมาะสม ทำให้วัยรุ่นมีความเชื่อที่ผิด
4. การขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสรีรวิทยาที่ถูกต้อง
5. สิ่งช่วยบางประการ แหล่งเสื่อมโทรมตามสภาพแวดล้อมในสังคมจากการดำเนิน

ชีวิตประจำวัน

6. ขาดการปลูกฝังค่านิยมในการรักษาวลสงวนตัว ให้มีการรอได้เมื่อถึงวัยอันเหมาะสม
- สายสุนีย์ อุคมนา (2541) กล่าวถึงความสำคัญหรือความจำเป็นที่ต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ไว้ดังนี้

1. เพื่อตอบสนองความต้องการทางจิตวิทยา กล่าวคือ การมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศจะช่วยบังเกิดความพึงพอใจ เพราะได้ชดเชยในสิ่งที่ตนขาด
2. เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านชีวภาพ กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศจะเป็นจุดเริ่มของการนำไปสู่การขยายพันธุ์ เพื่อรักษาเผ่าพันธุ์ของตนไว้
3. เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม กล่าวคือ มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ดังนั้นมนุษย์จึงต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดไว้ จึงจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมี

ความสุข ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งที่ถูกกำหนดโดยสังคม ดังนั้นสมาชิกในสังคมจึงจำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติสืบมา

สาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

วันทนี๋ สาสิกะสิน (2526, หน้า 27) ได้เสนอสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเนื่องมาจาก

1. เป็นการตอบสนองความปรารถนาทางเพศ และตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อความสนุกสนาน
2. เป็นการพิสูจน์ความสามารถทางเพศ ว่าไม่เป็นผู้ที่ผิดปกติทางเพศ
3. เป็นการเตรียมตัวก่อนการเข้าสู่ภาวะการสมรส หรือเป็นการปรับความต้องการทางเพศของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้
4. เป็นการทำตามความนิยมของสังคมปัจจุบัน

วิทยา นาควัชร (2527, หน้า 33) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นชอบทดลอง
2. วัยรุ่นทนการออกอ้อนของอีกฝ่ายไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายออกอ้อนฝ่ายหญิงก็ใจอ่อน
3. วัยรุ่นคิดว่าเป็นแพะชั้นเมื่อคบกับคนรักแล้วก็ต้องมีเพศสัมพันธ์กัน และบางคนยังบอกอีกว่าไม่เป็นเรื่องเสียหาย
4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งชายและหญิง ที่มีความคิดว่าหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกันแล้วจะเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน

5. วัยรุ่นรู้สึกว่าคุณค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง

6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมนและสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

การมีนัดและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิง

ปัจจุบันสังคมไทยยอมรับอิทธิพลในเรื่องต่าง ๆ จากประเทศตะวันตกมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการมีนัด (Dating) ระหว่างชายหญิง ทำให้วัยรุ่นไทยมีโอกาสดูหากันใกล้ชิดและมีโอกาสสนิทสนมกันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามในสถานที่ที่เอื้ออำนวย จะส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางเพศที่ลึกซึ้งตามมาได้ แนชและฟิชเชอร์ (Nass & Fisher, 1988, pp. 80-81) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของความสัมพันธ์ในวัยรุ่นไว้ว่ามักเริ่มต้นจากการเที่ยวกับเพื่อนสนิท บางคนในเพศเดียวกันก่อน ต่อมาจะเป็นการเที่ยวกับเพื่อนทั้งสองเพศเป็นกลุ่ม จากนั้นจะเป็นการนัดเที่ยวกับคู่รักพร้อมกันหลาย ๆ คู่และสุดท้ายจะเป็นการนัดพบกับคู่รักตามลำพังเพื่อที่จะมีโอกาส

ใกล้ชิดสนิทสนมและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยพฤติกรรมทางเพศจะเริ่มต้นจากการจับมือถือแขน การจูบ การโอบกอดและการเดินร่าที่ใกล้ชิดและวัยรุ่นชายอาจมีพฤติกรรมที่เกินเลยขอบเขต โดยการแตะต้องสัมผัสสลับคลำร่างกายของฝ่ายหญิงทั้งระดับท่อนบนและท่อนล่าง ซึ่งการที่วัยรุ่นหญิงเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามถูกเนื้อต้องตัวและมีการเส้าโลมได้จะเป็นขั้นแรกทีนำไปสู่การได้เส้ากัน ในที่สุด ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของมูส (Muss, 1996, pp. 236-238) ที่ได้ให้กลุ่มวัยรุ่นเลือกตอบ พฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ในขั้นตอนต่าง ๆ ของการนัดพบแบ่งออกเป็น 8 ลักษณะดังนี้

1. ไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว
2. มีการจูบหน้าผาก แก้มเบา ๆ ตอนลากลับ
3. มีการโอบกอดและการจูบเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่บ่อยครั้ง
4. มีการโอบกอดและจูบที่ลึกซึ้งเพิ่มขึ้น
5. มีการกอดรัด (ในระดับท่อนบนของร่างกาย)
6. มีการกอดรัดอย่างหนักแน่น
7. มีการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน
8. มีการร่วมเพศ

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมีความต่อเนื่องของการกระทำที่ชัดเจน เริ่มจากการพบกันสองต่อสองและสัมผัสร่างกายที่ดำเนินต่อไปอย่างลึกซึ้งเรื่อยไปจนถึงมีการร่วมเพศ

นิรมล เมืองโสภ (2543, หน้า 149-150) ศึกษาพบการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวัยรุ่นธรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงและข้อมูลเชิงประจักษ์ที่พบจึงสรุปการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศในวัยรุ่นหญิงได้ 5 รูปแบบ ดังนี้

1. วัยรุ่นหญิงเสียความบริสุทธิ์ครั้งแรกในช่วงวัยเรียนด้วยความเต็มใจและหลังเสียความบริสุทธิ์ขณะเรียนหนังสือ จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนหรือเพื่อนชายเหมือนเดิม และวัยรุ่นหญิงส่วนมากจะมีทัศนคติว่าความบริสุทธิ์ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุดของชีวิต เพราะเป็นสิ่งที่ยอมรับกันได้ ในหมู่วัยรุ่นทั้งหญิงและชาย บางรายจะมีค่านิยมทางเพศที่ยังเหมือนกับผู้หญิงส่วนใหญ่ในสังคมที่มองความรักแบบโรแมนติก หลังจากการเสียความบริสุทธิ์แล้วไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมทางเพศเป็นการมีเพศสัมพันธ์เชิงพาณิชย์และมีความคาดหวังจะแต่งงานกับฝ่ายชาย ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจัดอยู่ในรูปแบบนี้เป็นส่วนใหญ่และวัยรุ่นมีจำนวนค่อนข้างน้อยคนหนึ่งคน

2. วัยรุ่นหญิงเสียความบริสุทธิ์ครั้งแรกด้วยความเต็มใจ หลังจากการเสียความบริสุทธิ์จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนหรือเพื่อนชายเหมือนเดิมและมีความสัมพันธ์กับเพื่อนชายวัยรุ่นหลายคนโดยไม่สนใจกับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ไม่ผูกมัด เนื่องจากสัมพันธ์บางครั้งเกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ เป็นวัยรุ่นที่เรียกตนเองว่า “คนเสเพล”

3. วัยรุ่นหญิงเสียความบริสุทธิ์ครั้งแรกให้แฟนด้วยความเต็มใจ หลังจากเสียความบริสุทธิ์จะมีความสัมพันธ์กับแฟนหรือเพื่อนชายตามปกติ เป็นเวลานานเกิน 6 เดือน และขณะเดียวกันก็มีการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมทางเพศเป็นการมีเพศสัมพันธ์เชิงพาณิชย์หรือตัดสินใจขายบริการแบบสมัครเล่นเพราะต้องการเงินใช้จ่ายและเที่ยวเตร่ การเที่ยวทำให้รู้จักนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงในภาคเอกชนที่ขายบริการทางเพศและเรียนหนังสือไปด้วย

4. เคยเสียตัวแล้วมีค่านิยมเป็น “เด็กป่า” เพราะต้องการความช่วยเหลือทั้งเพื่อตนเองและสมาชิกคนอื่นในครอบครัว ถ้าจะมีความสัมพันธ์กับใครต้องมีสิ่งแลกเปลี่ยน จะเป็นวัยรุ่นหญิงที่เสียความบริสุทธิ์โดยไม่คาดคิด (ถูกล่วงละเมิดทางเพศ) หลังจากเสียความบริสุทธิ์ให้กับแฟน ก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนหรือเพื่อนชายตามปกติและอยู่ด้วยกันนานประมาณ 3 เดือนและแยหากัน เพราะยังอายุน้อยและพี่ชายต้องการให้เรียนหนังสือต่อ ต่อมาค่านิยมทางเพศแบบแลกเปลี่ยนกับเงินและการสนับสนุนเป็นเป้าหมายหลัก จากอิทธิพลของเพื่อนที่เป็นเด็กป่าจึงเอาอย่างการเป็นเด็กป่า โดยมีความสัมพันธ์กับชายที่สูงวัยกว่าแบบสามีภรรยา ได้รับการเลี้ยงดูจนกระทั่งเรียนหนังสือจบอาชีวศึกษา เมื่อมีความต้องการเงินใช้มากกว่าที่ฝ่ายชายให้ใช้ประจำวัน จึงตัดสินใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักด้วยความสมัครใจ (สามีไม่ทราบว่าขายบริการ) เมื่อขายบริการก็คบกับชายอื่นและมีปัญหาส่วนตัว สามีได้เข้าช่วยเหลือจึงเลิกอาชีพนี้

5. วัยรุ่นหญิงเสียความบริสุทธิ์ครั้งแรกด้วยความไม่คาดคิดจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ หลังจากเสียความบริสุทธิ์ให้กับแฟนหรือเพื่อนชายแล้ว ก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนหรือเพื่อนชายนานประมาณ 1 ปี และมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศจากการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเท่านั้นไปเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบแลกเปลี่ยนกับเงิน โดยขายบริการทางเพศ เนื่องจากต้องการเงินช่วยเหลือทางบ้านจึงมีเพศสัมพันธ์กับชายต่างชาติและคิดอยากจะทำเป็นอาชีพหลัก

จะเห็นว่าจากปัจจัยหลายด้านทำให้วัยรุ่นหญิงกล้าแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น ทั้งด้านการแต่งกาย วาจา การเที่ยวเตร่ การคบเพื่อนต่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์

ปัญหาทางเพศในเด็กวัยรุ่น

พฤติกรรมทางเพศในเด็กวัยรุ่น จัดว่าเป็นปัญหาทางเพศโดยดูความเบี่ยงเบนหรือสอดคล้องกับกาลเทศะและบุคคลว่ามีมากน้อยเพียงไร ทำให้ผู้อื่นและตนเองเดือดร้อนหรือไม่ หากพฤติกรรมเช่นนั้นคงอยู่นานและแก้ไขแล้วไม่ดีขึ้น ก็จัดว่าเป็นปัญหาทางเพศซึ่งน่าจะเรียกว่า “พฤติกรรมทางเพศที่ไม่น่านิยม” (Unconventional Sexual Behavior) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537)

ปัญหาทางเพศในทุกสังคมแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 พฤติกรรมทางเพศที่ไม่น่านิยม

1. การมีกิจกรรมแบบรักต่างเพศ (Heterosexual Activities)
 - 1.1 การเที่ยวเตร่กับเพศตรงข้ามในที่สาธารณะ โดยเฉพาะกับผู้ที่มีคู่แล้ว
 - 1.2 การที่วัยรุ่นในสถานศึกษาทำกิจกรรมร่วมกันบ่อย ๆ กับคู่เพศตรงข้ามคนเดิม
 - 1.3 การติดต่อกันทางจดหมายและโทรศัพท์จากเพศตรงข้าม
 - 1.4 การอยู่ในที่ลับตาสองต่อสอง
2. การตั้งครรภ์นอกสมรสเพราะการลักลอบมีเพศสัมพันธ์กัน
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation)
4. การเป็นกามโรคในวัยเรียนเพราะไปเที่ยวโสเภณี
5. ความเชื่อผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (Sexual Myth) ของเด็ก

กลุ่มที่ 2 พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

1. กลุ่มที่มีการเบี่ยงเบนการเลือกใช้ชีวิตเพื่อสนองความต้องการ (Sex Identity)
 - 1.1 ลัทธิเพศ (Homosexuality)
 - 1.2 การสำเร็จความใคร่โดยใช้วัตถุที่ไม่มีชีวิตของเพศตรงข้าม (Fetishism)
 - 1.3 การมีเพศสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว (Incest)
 - 1.4 การร่วมเพศกระทำชำเราเด็ก (Pedophilia)
 - 1.5 ความไม่พอใจทางกายภาพ (Transsexuals)
 - 1.6 การแต่งกายเป็นเพศตรงข้าม (Travesties)
2. กลุ่มที่มีการเบี่ยงเบนในกิจกรรมทางเพศ
 - 2.1 ถ้ามอง (Voyeurism)
 - 2.2 ข่มขืนกระทำชำเรา (Rape)
 - 2.3 ซาดิสม์ (Sadism)
 - 2.4 มาโซคิสต์ (Masochism)
 - 2.5 การสำเร็จความใคร่ทางโทรศัพท์ (Telephone Scatologia)
 - 2.6 การอวดอวัยวะเพศตามสาธารณชน (Exhibitionist)
 - 2.7 การเป็นโสเภณี (Prostitution)

สาเหตุของปัญหาเพศในวัยรุ่น

1. การเรียนรู้เรื่องเพศและประสบการณ์ครั้งแรกในกิจกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่นที่ไม่เหมาะสม
2. สภาพแวดล้อมในครอบครัว
3. ค่านิยม ทักษะคิด วัฒนธรรม ประเพณีของสังคมนั้น ๆ

4. สิ่งช่วยและสถานภาพบางประการของสิ่งแวดล้อม

สถิติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย (มานี ปิยะอนันต์, 2545)

	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีเพศสัมพันธ์*	39	3.5	152	15.5	191	9.1
เคยดูรูปโป๊*	236	21.3	552	56.4	788	37.8
เคยไปเที่ยวสถานบันเทิง	412	37.1	459	47.1	871	41.8
รู้จักใช้ถุงยางอนามัย	395	35.5	743	75.5	1,138	54.4
รู้จักยาคุมกำเนิดชั่วคราว	97	8.7	35	3.6	132	6.3
รู้จักยาคุมกำเนิด	205	18.4	38	3.9	243	11.6
ปัญหาตั้งครรภ์	1	0.1	6	0.6	7	0.3
กามโรค*	-	-	2	0.2	2	0.1
รักร่วมเพศ	17	1.5	26	2.7	43	2.1
ประจำเดือนผิดปกติ	499	45.1	-	-	499	23.9

* 2 คนที่เป็นกามโรคมีคู่นอนเป็นโสเภณี

ตารางที่ 2 สถานที่ดูรูปโป๊ของนักเรียนทั้งหมด 788 คน (มานี ปิยะอนันต์, 2545)

สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
บ้านตนเอง	237	34.6
ตามร้าน	226	28.7
บ้านเพื่อน	331	42.0

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 สถานที่

ตารางที่ 3 อายุของนักเรียนกับการมีเพศสัมพันธ์ (มานี ปิยะอนันต์, 2545)

อายุ (ปี)	การมีเพศสัมพันธ์				รวม (คน)
	เคย		ไม่เคย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	24	5.3	432	94.7	456
14	50	9.7	465	90.3	515
15	39	11.8	292	88.2	331
16	24	10.0	215	90.0	239
17	32	13.5	205	86.5	237
18	11	17.5	52	82.5	63
19	2	25.0	6	75.0	8

ตารางที่ 4 อายุของนักเรียนกับการดูรูปโป๊จาก Website (มานี ปิยะอนันต์, 2545)

อายุ (ปี)	เคย		ไม่เคย		รวม (คน)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	322	70.6	134	29.4	456
14	328	63.8	186	36.2	514
15	187	56.5	144	43.5	331
16	124	52.1	114	47.9	238
17	109	46.4	126	53.6	235
18	37	58.7	26	41.3	63
19	3	37.5	5	62.5	8

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ของการดูรูปไปกับการเคยมีเพศสัมพันธ์ (มานี ปิยะอนันต์, 2545)

การดูรูปไป	การมีเพศสัมพันธ์				รวม	
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยดู	149	78.4	641	33.8	790	37.8
ไม่เคยดู	41	21.6	1,258	66.2	1,299	62.2
รวม	190	100.0	1,899	100.0	2,089	100.0

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระหว่างกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และกลุ่มที่เคยตั้งครรภ์ (มานี ปิยะอนันต์, 2545)

พฤติกรรมเสี่ยง	การมีเพศสัมพันธ์				เคยตั้งครรภ์	
	เคย		ไม่เคย		(N=7)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไปสถานบันเทิง ≥ 1 ครั้งต่อสัปดาห์	43	22.3	63	3.4	3	42.9
การใช้ยาเสพติด	29	15.0	73	3.8	4	57.1
ดูรูปโป๊	149	78.4	641	33.8	5	71.4

ตารางที่ 7 จำนวนผู้กระทำผิด คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1 (งานสอบสวน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี, 2549)

ลักษณะคดี	จำนวนผู้กระทำผิด คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1									
	2544		2545		2546		2547		2548	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อนาจาร	173	-	184	-	190	-	207	-	213	-
ข่มขืน	28	-	35	-	34	-	42	-	51	-

ตารางที่ 8 จำนวนผู้ถูกระงับคดี คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1 (งานสอบสวน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี, 2549)

ลักษณะคดี	จำนวนผู้ถูกระงับคดี คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1									
	2544		2545		2546		2547		2548	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อนาจาร	-	173	-	184	-	190	-	207	-	213
ข่มขืน	-	32	-	41	-	37	-	44	-	55

ตารางที่ 9 สาเหตุการกระทำผิด คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1 (งานสอบสวน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี, 2549)

สาเหตุ	สาเหตุการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1									
	2544		2545		2546		2547		2548	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
การใช้อินเทอร์เน็ต	36	31	30	37	35	31	33	30	39	33
การแต่งกายล่อแหลม	-	48	-	40	-	45	-	45	-	40
การเที่ยวสถานบันเทิง	32	39	32	35	34	35	42	39	43	41
การดื่มแอลกอฮอล์	45	32	41	33	48	30	45	38	44	39
การเสพยาเสพติด	24	16	17	13	15	11	17	14	18	14
การดูสื่อลามก	34	27	38	33	33	30	35	31	42	37
การพนัน	13	11	14	12	13	10	13	12	15	11
การแข่งรถจักรยานยนต์	17	12	15	14	16	13	14	12	13	13
อื่นๆ	4	-	6	2	3	-	5	1	4	3

ตารางที่ 10 อายุผู้กระทำผิด คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1
(งานสอบสวน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี, 2549)

อายุ	อายุผู้กระทำผิด คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1									
	2544		2545		2546		2547		2548	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
13	2	-	3	-	1	-	3	-	2	-
14	4	-	5	-	4	-	6	-	7	-
15	10	-	13	-	12	-	10	-	11	-
16	12	-	10	-	14	-	11	-	13	-
17	18	-	18	-	19	-	13	-	11	-
18	19	-	11	-	13	-	12	-	14	-
19	17	-	16	-	18	-	10	-	19	-

ตารางที่ 11 อายุผู้ถูกกระทำผิด คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1
(งานสอบสวน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี, 2549)

อายุ	อายุผู้ถูกกระทำผิด คดีการกระทำผิดทางเพศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1									
	2544		2545		2546		2547		2548	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
13	-	15	-	17	-	16	-	19	-	21
14	-	17	-	20	-	22	-	18	-	20
15	-	18	-	19	-	11	-	15	-	14
16	-	10	-	11	-	10	-	11	-	12
17	-	12	-	14	-	18	-	12	-	19
18	-	17	-	19	-	12	-	10	-	12
19	-	14	-	17	-	19	-	18	-	19

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต

งานวิจัยในประเทศ

อุทิศ เชาวลิต (2521) ศึกษาความคิดเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษา
โรงเรียนสารพัดช่าง พบว่านักศึกษาชายเห็นด้วยร้อยละ 45.7 นักศึกษาหญิงเห็นด้วยร้อยละ 17.1

เรณู เจริญศรี (2525) ศึกษาเจตคติของนักเรียนอาชีวศึกษาชายและนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาชายมีเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างจากนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526) ศึกษาความรู้ เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศปานกลาง และมีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนหญิงมีเจตคติทางเพศในเชิงบวกมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีบิดามารดามีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อความรู้และการปฏิบัติเพื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีผลต่อเจตคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

อดิรัตน์ วัฒนไพลิน (2527) ได้ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร จำนวน 258 คน ทั้งชายและหญิงผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความพึงพอใจเรื่องเพศ ความรู้สึกทางเพศ ความประหม่าทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความอยากรู้ อยากเห็นทางเพศ รักร่วมเพศ การตรวจสอบการเผยแพร่เรื่องเพศ และด้านสุขอนามัยทางเพศ และมีเจตคติเชิงนิมาน (ทางบวก) 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้สึกในเรื่องเพศและด้านการคุมกำเนิดและการทำแท้ง

จุฑามาศ นุชนารถ (2531) ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของนักเรียนกลุ่มวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงจำนวน 836 คน พบว่ากลุ่มนักเรียนที่ทำการศึกษามีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 23.30 โดยเพศชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการร้อยละ 27.50 ของเพศชายที่ศึกษา ส่วนเพศหญิงที่มีความสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 5.90 สำหรับอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 16 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะอยากลอง และเคยมีประวัติเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 24.0

จุลิศร อินทรไพบูลย์ (2536) ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนชายและหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือนักเรียนหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศเป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมมากกว่านักเรียนชาย

เรวดี คงสุภาพกุล (2538) ได้ศึกษาการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา เขตกรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่า สาขาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการใช้ นักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ใช้ระบบมากกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ และเป็นการใช้ตามสาขาวิชาที่ศึกษา

คือนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน จึงใช้ระบบในการคุยกับเพื่อน ในขณะที่นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะใช้งานบริการค้นคว้าวิจัย ค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ

องอาจ ฤทธิทองพิทักษ์ (2539) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้สารผ่าน www. ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีการใช้สารผ่านระบบ www. ที่มหาวิทยาลัยและสนใจเปิดรับเนื้อหาประเภทบันเทิงมากที่สุด โดยนักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์จะมีพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความบันเทิงมากกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์
2. คุณลักษณะของระบบ www. การได้เปรียบในเรื่องความซับซ้อนของการใช้งานและความเข้าใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบ www. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง เพศ อายุและความเป็นเจ้าของเครื่องคอมพิวเตอร์ มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบ www. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศชายมีพฤติกรรมผ่านระบบ www. มากกว่าเพศหญิง นักศึกษาที่มีอายุน้อยมีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบ www. มากกว่านักศึกษาที่มีอายุมาก และนักศึกษาที่เป็นเจ้าของเครื่องคอมพิวเตอร์มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบ www. มากกว่านักศึกษาที่ไม่เป็นเจ้าของเครื่องคอมพิวเตอร์
4. นักศึกษามีการใช้ประโยชน์จากระบบ www. เพื่อการพัฒนาค้นเองในด้านวิชาการและทักษะการใช้งานระบบ www. อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองความต้องการด้านข่าวสารและการพักผ่อนหย่อนใจ

คมกริช ทักษิพา (2540) ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เพื่อศึกษาพฤติกรรมก่อน ระหว่างและหลังการใช้อินเทอร์เน็ตและเพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมระหว่างและหลังการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสรุปได้ว่า

1. พฤติกรรมก่อนการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 9.92 เดือน ใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนและเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตจากเพื่อน เหตุผลของการใช้มากที่สุดคือความบันเทิงและมีประโยชน์ต่อการเรียน นักเรียนชาย นักเรียนสายวิทย์ ฯ นักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เรียนรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตจากการอ่านหนังสือและค้นคว้าด้วยตนเอง

2. พฤติกรรมระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ต ใช้ในวันธรรมดาช่วงเวลากลางวันโดยใช้ตามลำพัง นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ www. เข้าเว็บไซต์ด้านความบันเทิง ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย ใช้ e-Mail เพื่อสื่อสารติดต่อกับเพื่อน นักเรียนชายใช้อินเทอร์เน็ต ใช้ e-Mail และเข้าเว็บไซต์ภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงใช้ร่วมกับเพื่อนและเข้าเว็บไซต์ภาษาไทยมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนสายศิลป์ ฯ เข้าเว็บไซต์ความบันเทิง ใช้บริการสนทนาออนไลน์เพื่อติดต่อกับเพื่อนมากกว่านักเรียนสายวิทย์ ฯ นักเรียนต่างจังหวัดใช้อินเทอร์เน็ตในวันธรรมดาค้างเวลากลางวัน ใช้เว็บไซต์เกี่ยวกับความรู้และการศึกษาและเว็บไซต์ภาษาไทยมากกว่านักเรียนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ส่วนใหญ่ใช้ร่วมกับเพื่อน

3. พฤติกรรมหลังการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนได้รับความเพลิดเพลินและได้รับความรู้ รวมทั้งมีเพื่อนใหม่มากขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาและนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ไปสนทนาแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่นและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม นักเรียนสายศิลป์ ฯ ได้รับความเพลิดเพลินจากการใช้มากกว่านักเรียนสายวิทย์ ฯ ส่วนนักเรียนต่างจังหวัดนำความรู้ที่ได้จากอินเทอร์เน็ตไปใช้ประโยชน์การศึกษามากกว่า

4. ปัจจัยด้านการสนับสนุนส่งเสริมของโรงเรียน ลักษณะของผู้เรียนและวิธีการการเรียนรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับปริมาณ วันและช่วงเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนปัจจัยทางด้านการสนับสนุนส่งเสริมของโรงเรียนและทัศนคติต่ออินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการได้รับประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต

มนีวัลย์ เหมะอมร (2541) ได้ศึกษาเรื่องอินเทอร์เน็ต การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ใช้ที่เป็นคนไทย ผลการศึกษาพบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เป็นนักศึกษาและทำงานในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ เป็นโสด และเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้เพื่อรับข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ และใช้เพื่อความบันเทิง รองลงมาคือเพื่อศึกษาและวิจัย โดยต้องการมีเว็บเพจของตนเองและใช้โปรแกรมร่วมกัน โดยไม่ต้องลงทะเบียน มีความสนใจใช้ www. และ e-Mail มากที่สุดและมีความคิดว่าทุกมหาวิทยาลัยควรมีอินเทอร์เน็ต

นิรมล เมืองโสม (2543) ศึกษาวัฒนธรรมทางเพศการรับรู้ความเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงเขตเมือง: กรณีศึกษาจังหวัดหนึ่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักเรียนหญิงจะรับรู้ว่าการมีแฟนระหว่างเรียนหนังสือเป็นสิ่งไม่เสียหาย เพราะถ้าตนมีแฟนทำให้มีกำลังใจในการเรียน แฟนในทัศนคติของเพศหญิงไม่จำเป็นจะต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศและพบการเปลี่ยนแปลงในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของหญิงไทย คือกรณีที่วัยรุ่นหญิงไม่มีการต่อรองทางเพศแต่เป็นผู้เริ่มต้นการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายของตน ซึ่ง

แสดงให้เห็นว่าฝ่ายหญิงมีอำนาจเหนือกว่าฝ่ายชาย การมีพฤติกรรมทางเพศจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนที่คบด้วย

นาริรัตน์ สุวรรณวารี (2543) ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมจริยธรรมด้านการเอื้อประโยชน์ในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมด้านการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้ ด้านการใช้ระบบในทางไม่ชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรม ด้านการเฝ้าระวังการพนันและด้านภาพลามกอนาจารบนระบบเครือข่ายอยู่ในระดับน้อย ไม่มีพฤติกรรมจริยธรรมด้านการรบกวนความปลอดภัยของเครือข่ายและด้านการก่ออาชญากรรม นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและการติดต่อสื่อสาร ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมจริยธรรมในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน สถานศึกษาที่แตกต่างกันทำให้พฤติกรรมจริยธรรมในการใช้ระบบเครือข่ายและความคิดเห็นที่มีต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พฤติกรรมจริยธรรมที่พบคือการลักลอบดูข้อมูลส่วนตัว การนำรหัสผ่านของผู้อื่นไปใช้ การใช้คำไม่สุภาพในห้องสนทนา การเฝ้าระวังการพนันและภาพอนาจาร

ศรिता ดันทะอริพานิช (2544) ศึกษาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กและความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ พบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตร้อยละ 58 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 42 เป็นเพศชาย จำนวนชั่วโมงที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมง รองลงมาคือ 4-10 ชั่วโมง และน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ตามลำดับ สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มากที่สุดร้อยละ 42 ได้แก่สถานศึกษา รองลงมาร้อยละ 31 คือบ้าน และร้อยละ 24 คือสถานให้บริการอินเทอร์เน็ต ส่วนการใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กพบว่าร้อยละ 29.5 เด็กใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลความรู้ ร้อยละ 27.83 ไม่ทราบรายละเอียด ร้อยละ 21.5 ใช้ในการร่วมกิจกรรม เช่น ห้องสนทนา นอกเหนือจากนั้นใช้ในการติดต่อการทำงาน ความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กร้อยละ 99 เห็นควรให้ส่งเสริมอินเทอร์เน็ตให้แพร่หลาย ร้อยละ 99 เห็นควรให้ทุกโรงเรียนเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ร้อยละ 93 เชื่อว่ามีภัยแอบแฝงในอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 44 เห็นว่าคนไทยรู้เรื่องการปฏิบัติตัวบนอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 38 เห็นว่าคนไทยใช้อินเทอร์เน็ตคุ้มค่าและมีสารประโยชน์ ร้อยละ 90 เห็นควรให้มีหน่วยงานดูแลกำกับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมบนอินเทอร์เน็ต ส่วนสิ่งที่เด็กเคยกระทำบนอินเทอร์เน็ตพบว่าร้อยละ 55 คือการพูดคุยกับคนแปลกหน้า ร้อยละ 39 คือการกล้าพูด/แสดงออกมากกว่าที่เคยเป็น ร้อยละ 38 คือการให้ข้อมูลส่วนตัว ร้อยละ 34 คือการนำรูปภาพหรือข้อมูลผู้อื่นมาใช้ ในด้านความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่ออินเทอร์เน็ต พบว่าร้อยละ 99 เห็นว่าอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งความรู้ที่มีประโยชน์ ควรส่งเสริมให้มี

การใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลาย ร้อยละ 99 เห็นว่าทุกโรงเรียนควรเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้ใช้ประโยชน์ทางการศึกษา ร้อยละ 89 เห็นว่าอินเทอร์เน็ตก็เหมือนสังคมอื่น ๆ ทั่วไป ที่อาจมีภัยแอบแฝงอยู่ ร้อยละ 86 เห็นว่าอันตรายหรือความเสี่ยงที่มีบนอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่ยากที่จะป้องกัน/หลีกเลี่ยงได้ ร้อยละ 95 เห็นว่าควรมีหน่วยงานมาทำหน้าที่ตรวจสอบกำกับดูแลเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมบนอินเทอร์เน็ต

มานิ ปิยะอนันต์ (2545) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน พบว่าร้อยละ 9.1 ของนักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยเริ่มตั้งแต่อายุ 12 ปี สิ่งกระตุ้นให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์คือยาเสพติด การไปเที่ยวสถานบันเทิง และการดูรูปโป๊ โดยนักเรียนกลุ่มนี้มีความคิดเห็นว่าควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการคุมกำเนิด ครูเป็นเพียงผู้ให้ความรู้และพ่อแม่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น จึงควรมีการปรับบทบาทของครูและพ่อแม่ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน ให้ทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและให้คำปรึกษาเมื่อเด็กมีปัญหา ซึ่งจะช่วยให้เด็กนักเรียนได้รับความรู้ที่ถูกต้องและสามารถเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้แก่เพื่อนได้ และน่าจะเป็นผลดีสำหรับเด็กมีปัญหาที่จะขอคำปรึกษาได้ทั้งจากครู พ่อแม่ และเพื่อน การสอนเพศศึกษาในเด็กไทยควรเริ่มตั้งแต่อายุ 12 ปี ครูต้องเอาใจใส่นักเรียนหญิงเพิ่มขึ้นเพราะนักเรียนหญิงครึ่งหนึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับประจำเดือน ซึ่งจำเป็นต้องขอคำปรึกษาจากพ่อแม่หรือครู

วิฑูร วิดวานนท์ (2546) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในบริการร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ในช่วงเวลา 18.01-22.00 น. ใช้ระยะเวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง เพศของผู้บริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อายุของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการศึกษาของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตที่ระดับ .01

งานวิจัยในต่างประเทศ

ซูซาน (Susan, 1983, pp. 3430-A) วิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลเกี่ยวกับเรื่องเพศ เจตคติในการคุมกำเนิด และพฤติกรรมระหว่างเพศของวัยรุ่น พบว่าพ่อแม่เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นอันมาก

โรเซโร (Rosero, 1991, pp. 255-259) ได้ศึกษาเหตุการณ์ แนวโน้ม และปัจจัยกำหนดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในคอสตาริกา โดยสัมภาษณ์สตรีอายุระหว่าง 15-24 ปี ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศ พบว่าสตรีอายุระหว่าง 17-19 ปี เป็นช่วงอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากที่สุดประมาณร้อยละ 10 และจะเพิ่มเป็นร้อยละ 38 เมื่ออายุครบ 20 ปี กล่าวคือกลุ่มวัยรุ่น

สตรีที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะมีการเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสน้อยกว่าสตรีที่มีอายุมากกว่า

เอกเกอร์ (Egger, 1993, pp. 360-361) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมปลายจากโรงเรียน 4 แห่ง ในเมืองมานากัว ประเทศนิการากัว จำนวน 451 คน เป็นนักเรียนชาย 155 คน นักเรียนหญิง 296 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 50.0 ในเพศชายอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ที่ 10-21 ปี อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 15 ปี ในเพศหญิงอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ที่ 15-21 ปี อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 17.40 ปี และในเพศชายมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ร้อยละ 60 เพศหญิงร้อยละ 3.0

มิโมส (Mimos, 1995 อ้างถึงใน สุวรรณ มาศเมศ, 2540) ได้สำรวจความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตเป็นครั้งแรกในประเทศมาเลเซีย พบว่าจากจำนวนประชากร 20 ล้านคน มีผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตจำนวน 20,000 คน ซึ่งจากการสำรวจมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,015 คน อายุเฉลี่ยของผู้ใช้คือ 30 ปี เป็นเพศชาย การศึกษาอยู่ในระดับดี มีรายได้มากกว่า 10,000 เหรียญสหรัฐ ต่อปี มีจำนวนผู้ใช้บริการที่เป็นเพศหญิงเพียงร้อยละ 11 ขณะที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่เป็นเพศหญิงเกือบร้อยละ 25 ส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามคือประมาณ 55 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ผู้ที่มีอายุต่ำที่สุดมีอายุเพียง 6 ขวบ ผู้ที่มีอายุสูงสุดคือ 71 ปี ร้อยละ 61 ของผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 52 เป็นโสด ร้อยละ 41 ประกอบอาชีพประเภทผู้เชี่ยวชาญระดับสูง ร้อยละ 31 ประกอบอาชีพนักการศึกษาและนักศึกษา ร้อยละ 23 ทำงานในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต สรุปได้ดังนี้คือร้อยละ 83 ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลาน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 71 ใช้บริการอินเทอร์เน็ตอย่างน้อย 1 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 99 ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ร้อยละ 43 ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 1 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 28 ใช้บริการอินเทอร์เน็ต 1 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 29 ใช้บริการอินเทอร์เน็ตจากที่ทำงาน ร้อยละ 63 ใช้บริการจากที่บ้านซึ่งสามารถทำได้ง่ายกว่าที่ทำงาน

มาฮายดิน (Mohaiadin, 1996) ศึกษาประโยชน์และองค์ประกอบสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามาลาเซียที่ศึกษาในต่างประเทศพบว่า

1. นักศึกษาชายมีแนวโน้มการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตและทักษะการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตดีกว่านักศึกษาหญิง
2. นักศึกษาเริ่มใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ลงทะเบียนเรียน
3. จุดมุ่งหมายในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเข้าถึงคมมากกว่าการเรียนรู้

4. การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ส่วนใหญ่เป็นการใช้เพื่อส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

5. ประสบการณ์และทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต

6. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คือ คุณประโยชน์ ความเข้ากันได้ ความยากง่าย ความซับซ้อน การสังเกต

7. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรให้มีการเรียนการสอนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในทุกมหาวิทยาลัยของประเทศมาเลเซีย

บริษัทไมโครซอฟท์ (ประสบสุข ปราชญ์กุล, 2545) ได้ทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพ่อแม่และเด็กทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 1,735 ครอบครัว โดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ครอบครัวประมาณครึ่งหนึ่งได้แก่ ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต ความเกี่ยวข้องกับโรงเรียน แนวทางสำหรับโรงเรียนและที่บ้าน

ผู้ปกครองและเด็กส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง มองเห็นประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต แม้ว่าบางส่วนจะยังข้องใจบ้างในเนื้อหาด้านความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร ลูกอาจตกเป็นเหยื่อของพวกนิรนามที่ไม่หวังดี อาจตกเป็นเป้าหมายการฉ้อโกงหรืออาจโดนเด็ยเมื่อใช้อินเทอร์เน็ต ดูเหมือนผู้ปกครองจะรู้สึกในแง่บวกมากกว่าเด็ก พวกเขาเชื่อว่าอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจในการเรียนรู้และการติดต่อสื่อสารภายในครอบครัว เป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจสำหรับโรงเรียนที่ต้องการสื่อสารกับสาธารณะและดึงครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมและการดำเนินนโยบายของโรงเรียน โรงเรียนยังช่วยลดช่องว่างระหว่างการมีและไม่มีไอทีของเด็กในครอบครัวที่ร่ำรวยและยากจน สิ่งที่พ่อแม่และเด็ก ๆ บอกคือ

1. เหตุผลหลักที่ครอบครัวซื้อคอมพิวเตอร์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมาไว้ที่บ้าน คือเพื่อการศึกษาพวกเขาบอกว่ามีการบ้านมากมายจากโรงเรียนที่ลูกต้องค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต บางครั้งพวกเขาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเรียนรู้กิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการบ้านเลขก็มี เช่น งานอดิเรกสิ่งที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษ เป็นต้น พ่อแม่ที่มีลูกยังเล็กบอกว่าลูกได้ใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนแล้วทำให้ทัศนคติต่อโรงเรียนดีขึ้น

2. อินเทอร์เน็ตไม่ได้ทำให้ลักษณะนิสัย สุขภาพหรืออะไรที่เสียไป จริง ๆ แล้วเมื่อเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตปรากฏว่าเด็กจำนวนมากใช้เวลาดูทีวีน้อยลง, อ่านหนังสือพิมพ์, อ่านวารสาร, อ่านหนังสือมากขึ้น, ใช้เวลาเล่นกลางแจ้งมากขึ้น, ทำงานศิลปะ, ทำงานประดิษฐ์มากขึ้น บางส่วนใช้โทรศัพท์สื่อสารมากขึ้น การสำรวจนี้ระบุว่า เด็กอเมริกาเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลากหลายมากขึ้นเมื่อใช้อินเทอร์เน็ต

3. อินเทอร์เน็ตไม่ได้แยกเด็ก ๆ ออกจากครอบครัวหรือสังคมแต่ตรงกันข้ามที่สุดในการติดต่อสื่อสาร เด็กใช้ e-Mail, Chat และข้อความด่วน (IM: Instant Message) ติดต่อสื่อสารกันเองและสื่อสารกับพ่อแม่ ด้วยกับครูอาจารย์ และทางบ้านที่ครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาไปร่วมกิจกรรมโรงเรียน สามารถติดต่อสื่อสารกับทางโรงเรียนได้โดยผ่านทาง e-Mail หรือเว็บบอร์ด ผู้ปกครองส่วนหนึ่งต้องการดูผลงานของลูกผ่านทางอินเทอร์เน็ตด้วย

4. เด็กผู้หญิงก็ใช้อินเทอร์เน็ตพอ ๆ กับเด็กผู้ชายแต่ใช้ในทางที่ต่างกัน ความจริงอินเทอร์เน็ตเป็นหนึ่งในไม่กี่แห่งที่ผู้หญิงเข้าไปเกี่ยวข้องกับมากพอ ๆ กับผู้ชาย จากการสำรวจพบว่า เด็กผู้หญิงรู้สึกสะดวกสบาย รอบรู้ เมื่ออยู่บนอินเทอร์เน็ต พวกเขาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ทำงานของโรงเรียน ส่ง e-Mail และพูดคุยในห้องสนทนา ส่วนผู้ชายดูเหมือนจะใช้เพื่อความบันเทิงและเล่นเกมมากกว่าทำงาน

5. โรงเรียนสามารถช่วยลดช่องว่างระหว่างความมีและไม่มีของเด็กได้ โรงเรียนทุกแห่งในสหรัฐมีอินเทอร์เน็ตให้เด็กใช้ ในขณะที่บางครอบครัวเท่านั้นที่มีอินเทอร์เน็ตที่ครอบครัวที่มีรายได้น้อย มีความเชื่ออย่างมากว่าอินเทอร์เน็ตเป็นพาหนะที่จะนำพาลูกหลานไปสู่ความก้าวหน้า

6. พ่อแม่ไว้วางใจให้ลูกใช้อินเทอร์เน็ต แม้ว่าจะมีประเด็นบางอันที่จะต้องใส่ใจอยู่บ้าง ผู้ปกครองส่วนใหญ่เชื่อว่าอินเทอร์เน็ตเป็นสถานที่ปลอดภัยเพียงพอสำหรับลูก พวกเขาคิดว่าควรดูแลแนะนำการใช้งานให้ลูกแทนที่จะเฝ้าคอยจับผิด เป็นต้นว่า คอยตรวจดูเว็บไซต์ที่ลูกไปดูมาแล้วแนะนำเว็บไซต์ดี ๆ กำหนดระยะเวลาการใช้งานที่เหมาะสม ช่วยกันตั้งกติกาการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน เช่นเดียวกับที่พวกเขาสร้างกฎเกณฑ์จำกัดการดูทีวีและวิดีโอเทปของลูก ๆ ซึ่งดูจะเคร่งครัดมากกว่าอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตามก็มีช่องว่างระหว่างพ่อแม่กับเด็กเล็กน้อย เกี่ยวกับระดับการควบคุมดูแลที่เด็กได้รับ ทักษะคิดต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของแต่ละคน ฯลฯ แต่ภาพรวมก็ยังเห็นได้ชัดว่าทุกคนพอใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ต

อิชาเบลล์ (Isabelle, 2003) ศึกษาเรื่องเด็กไทยกับภัยออนไลน์ กรณีศึกษาประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าเด็กไทยก็เหมือนกับเด็กทั่วโลกที่ผูกพันกับความบันเทิงและความรู้จากอินเทอร์เน็ต รวมทั้งกลไกสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตแบบแนบแน่นเกินกว่าที่ผู้ใหญ่คาดคิด นอกจากนี้เด็กยังเข้าใจได้อย่างรวดเร็วด้วยว่าโลกอินเทอร์เน็ตนั้นมีสภาพที่แตกต่างกันไปจากโลกแห่งความเป็นจริง และแทนที่จะพยายามจำลองโลกแห่งความเป็นจริงเข้าไปในอินเทอร์เน็ต พวกเขากลับใช้ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นสนุกกับความเป็นอิสระแบบที่ไม่เคยได้รับโอกาสในชีวิตจริง ทั้งนี้จะเห็นได้ชัดเจนจากความนิยมที่เด็กมีแต่เซทรูม ที่ซึ่งพวกเขาสามารถพบกับผู้คนจากทุกวัย ทุกสังคม และทุกระดับความรู้เป็นที่เด็กสามารถก้าวเข้าไปในฐานะที่เป็นคนใหม่ และมีเพื่อนสนิทคนใหม่ที่สามารถจะพูดคุยกันได้ทุกเรื่องแม้กระทั่งเรื่องต้องห้ามโดยที่ไม่มีใครว่า

จากการศึกษาพบว่าเด็กไทยมีความเสี่ยงต่อสื่อลามก การถูกชักชวนให้พุดคุยเรื่องเพศ และการล่อลวงทางอินเทอร์เน็ตค่อนข้างสูง มีความพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์เช่นนั้นต่ำ มีความเชื่อใจในคนแปลกหน้าหรือเพื่อนทางเน็ตสูง จนกระทั่งเด็กหลายคนไม่รู้รู้สึกแปลกที่จะให้คนเหล่านั้นได้รู้ข้อมูลส่วนตัวและยอมไปพบกันตามลำพัง และเนื่องจากวัฒนธรรมและช่องว่างระหว่างวัยทำให้เด็กกับผู้ใหญ่ไม่สามารถสื่อสารเรื่องเพศและความรักกันได้อย่างเปิดเผย เด็กจึงหันไปปรึกษาหารือกับเพื่อนทั้งในโลกแห่งความเป็นจริงและในโลกอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ปกครองและครูยังขาดความตระหนักต่อยินเทอร์เน็ตที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก แต่ก็ยังมีผู้ปกครองและครูบางคนที่ตระหนักถึงภัยนี้แต่ก็ไม่ได้ใส่ใจเท่าที่ควร เพราะมีความคิดว่าภัยในอินเทอร์เน็ตนั้นไม่เกิดขึ้นจริง เหมือนภัยที่อยู่นอกจอคอมพิวเตอร์ อีกทั้งยังขาดการการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กเอาไว้ต่ำมาก ทั้งทางด้านคุณภาพและปริมาณ